

MAEJO
UNIVERSITY
ARCHIVES

รายงานผลการวิจัย
"ศึกษาทัศนคติของนักศึกษาปีสุดท้าย ต่อการเรียนการสอนใน
สถาบันเทคโนโลยีการเกษตร แม่โจ้"

(A Study of the Attitudes of Senior Students
to the Programme of Instruction and Study at MIAT)

ผู้วิจัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เทพ พงษ์พานิช

อาจารย์บัณฑิต เชียงศรีบัวเผื่อน

สำนักวิจัยและส่งเสริมวิชาการการเกษตร

คณะผลิตกรรมการเกษตร

สถาบันเทคโนโลยีการเกษตร แม่โจ้ เชียงใหม่

2524

"ศึกษาทัศนคติของนักศึกษาปีสุดท้าย ต่อการเรียนการสอนใน
สถาบันเทคโนโลยีการเกษตร แม่โจ้"

โดย
เทพ พงษ์พานิช และบัณฑิต ศรีบัวเผื่อน

2524

"ทัศนคติของนักศึกษาปีสุดท้ายต่อการเรียนการสอนใน
สถาบันเทคโนโลยีการเกษตร แม่โจ้"

(A Study of the Attitudes of Senior Students
to the Programme of Instruction and Study at MAEJO)

โดย

เทพ หงษ์พานิช

บัน เทีง ศรีบัวเดือน

สำนักวิจัยและส่งเสริมวิชาการการเกษตร

คณะผลิตกรรมการเกษตร

สถาบันเทคโนโลยีการเกษตร แม่โจ้ เชียงใหม่

บทคัดย่อ (Abstract)

การดำเนินงานวิจัยทัศนคติของนักศึกษาปีสุดท้ายต่อการเรียนการสอนในสถาบันเทคโนโลยีการเกษตร แม่โจ้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาถึงทัศนคติถึงระบบการเรียนการสอนของนักศึกษาในสถาบันเทคโนโลยีการเกษตร แม่โจ้ เพื่อนำไปซึ่งเป็นแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรสาขาต่าง ๆ , บุคคลากร และการบริหารการศึกษาของสถาบัน โดยใช้แบบสอบถามในการดำเนินการเก็บข้อมูลจากนักศึกษาปีสุดท้าย ประจำปีการศึกษา 2523-2524 ทุกสาขาในสถาบัน ซึ่งมีระยะเวลาในการดำเนินการวิจัยตั้งแต่เดือนมกราคม 2524 - กันยายน 2524 ผลการวิจัยปรากฏว่า

1. การสอนและวิชาที่สอนในหลักสูตรขณะนี้ในสถาบันนั้น อยู่ในระดับ ปานกลาง
2. เกี่ยวกับผู้สอนอยู่ในระดับ ปานกลาง เช่นกัน
3. เกี่ยวกับอาจารย์ที่ปรึกษาอยู่ในระดับ ปานกลาง
4. เกี่ยวกับตำรา, หนังสือและอุปกรณ์การเรียนอื่น ๆ อยู่ในระดับ ต่ำ
5. ความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนอยู่ในระดับ ปานกลาง
6. วิชาที่เรียนแล้วมีปัญหาและอุปสรรคมากที่สุดของนักศึกษาสาขาพืชไร่ และสาขา

- พืชสวนประดับ คือวิชา ศท.308 พันธุศาสตร์ประยุกต์
สาขาพืชผักคือ ทพ.421 การป้องกันและกำจัดโรคพืช
สาขาสัตว์ปีกคือ วิชา ทส.424 เทคโนโลยีผลิตภัณฑ์สัตว์ปีก
สาขาบริหารธุรกิจ นั่นคือ ธก.413 การเงินธุรกิจการเกษตร
7. วิชาที่เรียนแล้วนักศึกษาคิดว่ามีประโยชน์มากที่สุดนั้น สาขาพืชไร่คือวิชา ทพ.421 การป้องกันและกำจัดโรคพืช, สาขาพืชสวนประดับคือ ทพ.552-553-554 พืชสวนเฉพาะ (กล้วยไม้), สาขาพืชผัก คือวิชา ทพ.420 การป้องกันและกำจัดศัตรูพืช, สาขาสัตว์ปีก คือวิชา ทส.320 การจัดการฟาร์มสัตว์ปีก และสาขาบริหารธุรกิจ คือวิชา ธก.407 กฎหมายเกษตร
8. วิชาที่นักศึกษาคิดว่าเรียนแล้วไม่มีประโยชน์/สมควรที่จะแก้ไขมากที่สุดนั้น สาขาพืชไร่ คือ ศท.411 กระบวนการหลังเก็บเกี่ยว, สาขาพืชสวนประดับมี 3 วิชาเท่ากันคือ ศท.303 การปกครองและพัฒนาสังคมไทย, ศท.308 พันธุศาสตร์ประยุกต์ และ ศท.310 วิทยาการทางเศรษฐกิจ, สาขาพืชผักมีมากที่สุดเท่ากัน 5 วิชาคือ ศท.306 สรีรวิทยาของพืชประยุกต์, ศท.308 พันธุศาสตร์ประยุกต์ ศท.411 กระบวนการหลังเก็บเกี่ยว, ทพ.421 การป้องกันและกำจัดโรคพืช และ ทพ.472 การควบคุมสิ่งแวดล้อมในทางพืชสวน, สาขาสัตว์ปีกคือ วิชา ศท.301 วิทยาการทางเศรษฐกิจ, สาขาบริหารธุรกิจ คือวิชา ศท.411 กระบวนการหลังเก็บเกี่ยว
9. สำหรับข้อแสดงความคิดเห็นและวิจารณ์ทั่ว ๆ ไปนั้น อันดับที่ 1 คือเรื่อง "ผู้สอนขาดประสบการณ์ในการถ่ายทอดวิชา" และ อันดับรองลงไปคือ "ควรปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรและเนื้อหาวิชา"

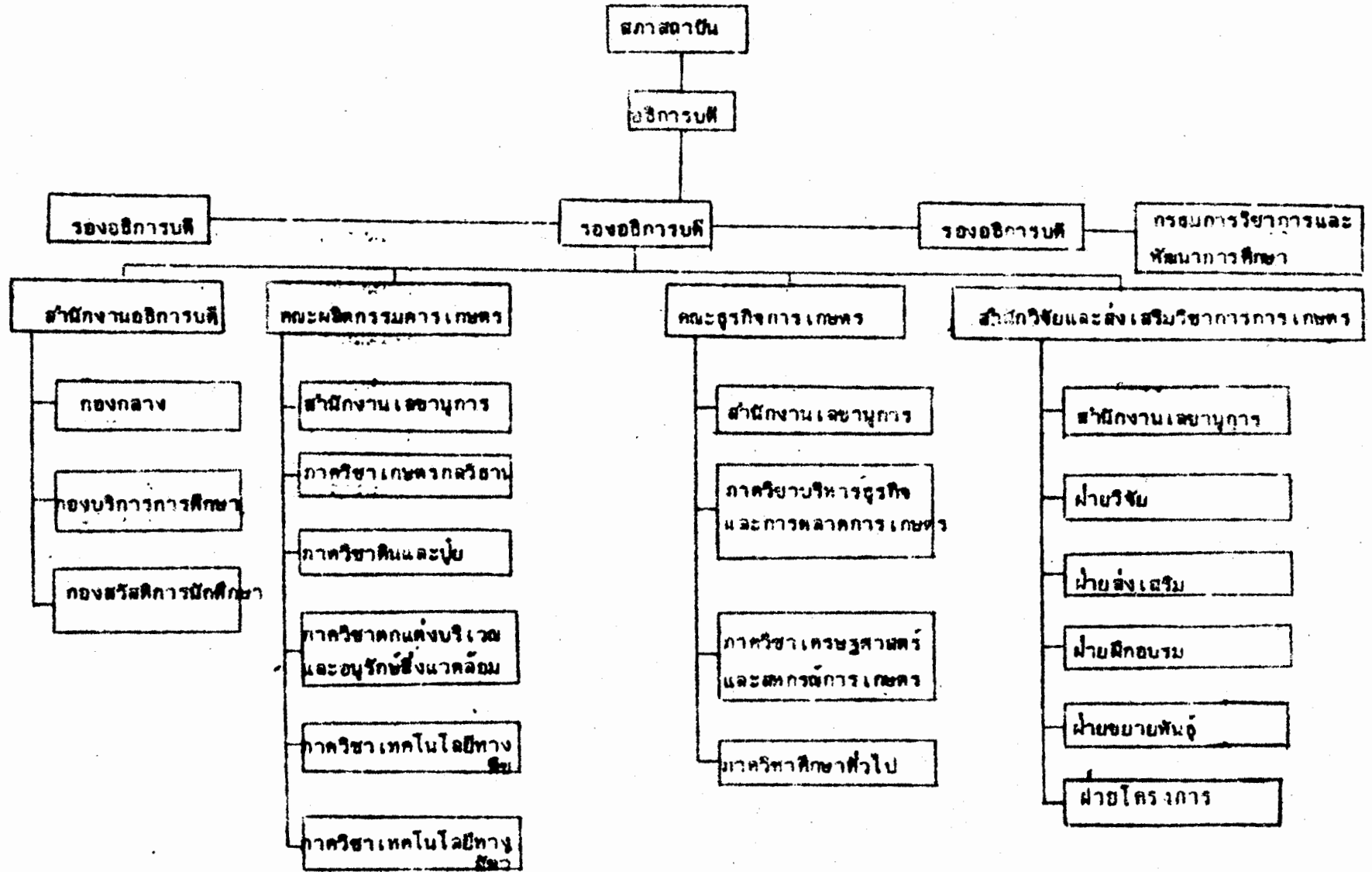

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
แผนภูมิการแบ่งส่วนราชการของสถาบัน	1
คำนำ	2
วัตถุประสงค์	3
อุปกรณ์และวิธีการดำเนินการวิจัย	4
ผลการศึกษาและวิจารณ์	5
1. ประวัตินักศึกษา	5
2. การสอนและวิชาที่สอนในหลักสูตรขณะนี้ในสถาบัน	9
3. เกี่ยวกับผู้สอน (ทั้งบรรยายและปฏิบัติ)	11
4. เกี่ยวกับอาจารย์ที่ปรึกษา	11
5. เกี่ยวกับตำรา, หนังสือและอุปกรณ์การเรียนการสอนอื่น ๆ	14
6. ความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน	14
7. ความคิดเห็นส่วนตัวของนักศึกษา	17
ก. วิชาที่เรียนแล้วมีปัญหามากที่สุด	17
ข. วิชาที่เรียนแล้วมีประโยชน์มากที่สุด	22
ค. วิชาที่เรียนแล้วไม่มีประโยชน์/สมควรที่จะแก้ไข	28
ง. ข้อเสนอ/แสดงความคิดเห็น/วิจารณ์ อื่น ๆ	32
สรุปผลการวิจัย	38
คำกล่าวของคุณ	41

แผนภูมิการแบ่งส่วนราชการของสถาบันเทคโนโลยีการเกษตร

คำนำ

(Introduction)

สถาบันเทคโนโลยีการเกษตรเป็นส่วนราชการอันดับที่ 13 ในทบวงมหาวิทยาลัยของ
รัฐ มีการแบ่งส่วนราชการในสถาบันเทคโนโลยีการเกษตรดังต่อไปนี้.-

1. ส่วนราชการของสถาบันเทคโนโลยีการเกษตร

(1) สำนักงานอธิการบดี

(2) คณะผลิตกรรมการเกษตร (Faculty of Agricultural
Production)

(3) คณะธุรกิจการเกษตร (Faculty of Agricultural Business)

(4) สำนักวิจัยและส่งเสริมวิชาการการเกษตร

(Agricultural Research and Extension Office)

2. ส่วนราชการของคณะผลิตกรรมการเกษตร

(1) สำนักงานเลขานุการ

(2) ภาควิชาเกษตรกลวิธาน

(3) ภาควิชาดินและปุ๋ย

(4) ภาควิชาตบแต่งบริเวณและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

(5) ภาควิชาเทคโนโลยีทางสัตว์

(6) ภาควิชาเทคโนโลยีทางพืช

3. ส่วนราชการของคณะธุรกิจการเกษตร

(1) สำนักงานเลขานุการ

(2) ภาควิชาบริหารธุรกิจและการตลาดการเกษตร

(3) ภาควิชาเศรษฐศาสตร์และสหกรณ์การเกษตร

(4) ภาควิชาศึกษาทั่วไป

4. ส่วนราชการของสำนักวิจัยและส่งเสริมวิชาการการเกษตร

(1) สำนักงานเลขานุการ

- (2) ฝ่ายวิจัย
- (3) ฝ่ายส่งเสริม
- (4) ฝ่ายฝึกอบรม
- (5) ฝ่ายขยายพันธุ์
- (6) ฝ่ายโครงการ

จากนั้น สถาบันฯ ก็ได้เริ่มรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตร 2 ปี จากผู้สำเร็จหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปว.ส) หรือประกาศนียบัตรมัธยมศึกษาตอนปลาย (ป.ม.ก) ของกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อยมาจนกระทั่งถึงปี 2523 มีสาขาต่าง ๆ ที่เปิดสอน นักศึกษาอยู่ 5 สาขา คือ

- 1. สาขาพืชไร่
- 2. สาขาพืชสวนระดับ
- 3. สาขาพืชผัก
- 4. สาขาสัตวปีก
- 5. สาขาบริการธุรกิจการเกษตร

จากจำนวนนักศึกษาได้จบไป 4 รุ่น โดยการเรียนจากหลักสูตรที่วางไว้ตั้งแต่ปีแรกที่เปิดสอนระดับปริญญาตรีมา และยังไม่เคยมีการประเมินผลว่า นักศึกษานั้นมีทัศนคติถึงระบบการเรียนการสอนที่มีต่อหลักสูตร, ผู้สอน, และสภาพแวดล้อมอื่น ๆ ในสถาบันฯ ว่าได้มีผลต่อการเรียนการสอนอย่างไรบ้าง ผู้วิจัยเชื่อว่าผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นส่วนหนึ่งที่เป็นเครื่องชี้ทางในการปรับปรุงหลักสูตรและการพัฒนาหลักสูตร และบุคลากร ตลอดจนการบริหารงานเพื่อการเรียนการสอนในสถาบันแห่งนี้ ได้ในอนาคตอันใกล้

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาถึงทัศนคติถึงระบบการเรียน การสอนของสถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้ เพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรสาขาต่าง ๆ , บุคลากร และการบริหารงานด้านการเรียนการสอนของสถาบัน

อุปกรณ์และวิธีการดำเนินการวิจัย

(Materials and Methods)

แผนดำเนินงาน

ก. แบ่งขั้นตอนของงานวิจัยมีดังต่อไปนี้.-

1. พัฒนาออกแบบสอบถาม
2. ดำเนินการเก็บข้อมูลโดยแบบสอบถาม
3. วิเคราะห์ตัวเลข
4. รวบรวมผลวิเคราะห์และเขียนรายงาน

ข. วิธีดำเนินการเก็บข้อมูล

โดยการเรียกประชุมนักศึกษาที่สุดท้ายทั้ง 2 คณะ ทุกสาขาเข้าห้องประชุมชี้แจงการกรอกข้อสอบถาม หลังจากนั้นให้นักศึกษากรอกแบบสอบถามจนครบทุกข้อ หลังจากนั้นรวบรวมเพื่อวิเคราะห์ตัวเลขต่อไป

ค. ขอบข่ายของการศึกษาวิจัย

1. นักศึกษาที่สุดท้ายประจำปีการศึกษา 2523-2524 ทุกคนทุกสาขาในคณะธุรกิจการเกษตร และคณะผลิตกรรมการเกษตรเท่านั้น ที่จะเป็นผู้ตอบแบบสอบถาม
2. งานวิจัยนี้มีขอบข่ายศึกษาดังเฉพาะเรื่องการเรียนการสอน และกิจกรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษาเท่านั้น
3. งานวิจัยนี้กระทำให้ขึ้นเพื่อการวิจัยด้านวิชาการเท่านั้น ไม่ได้เกี่ยวข้องกับถึงหน่วยงานหรือส่วนบุคคลทั้งทางตรง และทางอ้อมแต่อย่างใด

ง. วิธีวิเคราะห์ - มีวิธีวิเคราะห์ 2 ลักษณะคือ.-

1. แบบวิเคราะห์โดยเปอร์เซ็นต์ (%)
2. แบบค่าความถี่โดยมีการเปรียบเทียบค่าดังกล่าวข้างต้น

จ. การประเมินข้อมูล จะประเมินข้อมูลไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ นอกจากนั้นจะได้ใ้ได้สรุปผลของการวิจัย รวมถึงข้อเสนอแนะผลของการวิจัย และแนวทางที่จะปรับปรุงในอนาคต

ระดับชั้นตอนของการตอบ	ค่าตัวเลข	ระดับค่าในการคิดคะแนน
ดีมาก	4	3.50 และสูงกว่า
ดี	3	2.50-3.49
ปานกลาง	2	1.50-2.49
ต่ำ	1	0.50-1.49
ไม่ยอมรับ/ต้องแก้ไข	0	0.00-0.49

ระยะเวลาการศึกษางานวิจัยครั้งนี้ ใช้เวลาดังแต่เดือนมกราคม 2524 ถึงเดือนกันยายน 2524 รวมเวลาประมาณ 9 เดือน

ผลการศึกษาและวิจารณ์

(Results and Discussion)

หลังจากได้ให้นักศึกษาออกแบบสอบถามและวิเคราะห์ตัวเลขแล้ว ได้สรุปผลการศึกษาโดยแยกออกเป็น เรื่องที่ศึกษาดังต่อไปนี้คือ

1. ประวัตินักศึกษา

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนนักศึกษาทุกสาขาที่ตอบแบบสอบถาม

สาขาวิชา	จำนวนนักศึกษาทั้งหมด*	จำนวนนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม	คิดเป็นร้อยละ (%)
<u>คณะผลิตกรรม</u>			
- สาขาพืชไร่	52	42	80.77
- สาขาพืชสวนประคับ	22	11	50.00
- สาขาพืชผัก	20	15	75.00
- สาขาสัตว์ปีก	29	22	75.86

ตารางที่ 1 (ต่อ)

สาขาวิชา	จำนวนนักศึกษาทั้งหมด	จำนวนนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม	คิดเป็นร้อยละ (%)
<u>คณะธุรกิจการเกษตร</u>			
สาขาบริหารธุรกิจ	41	32	78.05
รวม	164	122	74.39

จากบัญชีรายชื่อของแผนกทะเบียน ซึ่งไม่รวมถึงนักศึกษาทั้งหมดสภากาชาด เป็นนักศึกษาไปแล้ว

จากตารางที่ 1 ได้แสดงจำนวนและคิดเป็นร้อยละของนักศึกษาทุกสาขาที่ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ โดยมีนักศึกษาจากสาขาต่าง ๆ คือ สาขาพืชไร่มากที่สุด 80.77% จำนวนรองลงมาเป็นสาขาบริหารธุรกิจ 78.05%, สาขาสัตวปีก 75.26%, สาขาพืชผัก 75% และต่ำสุดคือสาขาพืชสวนประดับซึ่งมี 50% แต่อย่างไรก็ตาม เมื่อรวมทั้งหมดคือนักศึกษาร่วมการตอบแบบสอบถาม 74.39%

จากผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ นักศึกษา 74.39% ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม ในแง่การดำเนินการวิจัยถือว่าเปอร์เซ็นต์สูงเป็นที่น่าพอใจ

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนนักศึกษาในช่วงอายุต่าง ๆ

สาขาวิชา	ช่วงอายุ (ปี)					จำนวนนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม
	20-25	26-30	31-35	36-40	40	
พืชไร่	28	6	3	3	2	42
พืชสวนประดับ	6	4	1	-	-	11
พืชผัก	9	3	3	-	-	15
สัตวปีก	20	2	-	-	-	22
บริหารธุรกิจ	21	9	2	-	-	32
รวม	84	24	9	3	2	122
คิดเป็นร้อยละ (%)	68.85	19.67	7.38	2.46	1.64	100

จากตารางที่ 2 ได้แสดงจำนวนนักศึกษาในช่วงอายุต่าง ๆ กัน ส่วนมากนักศึกษามีช่วงอายุระหว่าง 20-25 ปี ก็มีถึง 68.85% และรองลงไปตามลำดับคือในช่วง 26-30 ปี (19.67%), ช่วง 31-35 ปี (7.38%), ช่วง 36-40 ปี (2.46%) และที่มีอายุมากกว่า 40 ปีขึ้นไปมีเพียง 1.64% คือ 2 คน จาก 122 คน

จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่านักศึกษาส่วนมากยังอยู่ในวัยหนุ่ม และก็ยังคงไม่เคอทำงาน ทั้งส่วนราชการและ/หรือเอกชนมาก่อน และมีข้อสังเกตว่า นักศึกษาที่มีอายุเกิน 40 ปี มีอยู่ 2 คน ก็คงเป็นข้าราชการลาเรียนต่อ ทั้งเพื่อยกวิทยฐานะของตนเอง ซึ่งอย่างน้อยควรจะมีวุฒิระดับปริญญาตรี

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนนักศึกษาที่อยู่หอพักและเดินเรียน

สาขาวิชา	ประเภท		รวม
	หอพัก	เดินเรียน	
พืชไร่	21	21	42
พืชสวนระดับ	6	5	11
พืชผัก	6	9	15
สัตวปีก	19	3	22
บริหารธุรกิจ	18	14	32
รวม	70	52	122
คิดเป็นร้อยละ (%)	57.38	42.62	100

จากตารางที่ 3 ได้แสดงจำนวนนักศึกษาทุกสาขาที่อยู่หอพักหรือเดินเรียน ผลการศึกษารายกว่า นักศึกษาส่วนใหญ่อยู่หอพัก คือ 70 คนจากจำนวนทั้งหมด 122 คน คิดเป็นร้อยละ 57.38 ที่เหลือเป็นนักศึกษาระยะเดินเรียนคือ 42.62%

จากผลการวิจัย แสดงให้เห็นว่านักศึกษาส่วนใหญ่นิยมอยู่หอพัก และหอพักยังเป็นสิ่ง

จำเป็นสำหรับนักศึกษาสถาบันแห่งนี้ ทั้งนี้คงเป็นเพราะสภาพของสิ่งแวดล้อม ตั้งแต่สภาพของสถานที่ห่างไกลจากตัวเมืองและสภาพของการเรียนการสอนซึ่งต้องมีภาคปฏิบัติงานเกษตร ซึ่งต้องใช้เวลาล้างเลิกเรียน และ/หรือนอกเวลาเรียนอยู่เกือบตลอดเวลา

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนนักศึกษาในการตั้งจุดมุ่งชีวิตของการทำงาน เพื่อสำเร็จการศึกษาจากสถาบันแล้ว

สาขาสวิชา	อาชีพต่าง ๆ							รวม
	1*	2*	3*	4*	5*	6*	7*	
พืชไร่	6	2	5	4	15	9	1	42
พืชสวนประคับ	-	-	5	1	2	3	-	11
พืชผัก	-	-	4	2	5	4	-	15
สัตว์ปีก	4	5	5	-	1	5	2	22
บริหารธุรกิจ	6	6	10	5	1	4	-	32
รวม	16	13	29	12	24	25	3	122
คิดเป็นร้อยละ (%)	13.11	10.66	23.77	9.84	19.67	20.49	2.46	100
อันดับ	4	5	1	6	3	2	7	

- 1* ทำฟาร์มส่วนตัว (อาจจะเป็นพืชหรือสัตว์)
- 2* ธุรกิจการเกษตร (ธนาคาร, จำหน่ายวัสดุเกษตร, ค้าขายผลิตภัณฑ์ เกษตร ฯลฯ)
- 3* เป็นอาจารย์หรือครูเกษตร หรือสาขาอื่น ๆ
- 4* ศึกษาต่อในระดับบัณฑิตวิทยาลัย (ทั้งนอกและในประเทศ)
- 5* นักวิจัย, นักวิชาการ
- 6* เจ้าหน้าที่ส่งเสริม
- 7* อื่น ๆ

จากตารางที่ 4 ได้แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาส่วนใหญ่คือ 23.77% ต้องการจะออกไปประกอบอาชีพอาจารย์ หรือครู ศึกษานิเทศก์ หรือสาขาอื่น ๆ สายงานที่สนใจอันดับรองลงไปคือเจ้าหน้าที่ส่งเสริม (กรม, กองต่าง ๆ) มี 20.49%, นักวิจัย, นักวิชาการ 19.67%, ทำฟาร์มส่วนตัว 13.00%, ธุรกิจการเกษตร 10.66%, ศึกษาต่อในระดับบัณฑิตวิทยาลัย 9.84% และอาชีพอื่น ๆ อีก 2.46%

จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า นักศึกษาต้องการจบออกไปเป็นครู/อาจารย์/เกษตร ในสถาบันการศึกษามากกว่าอาชีพอื่น ๆ เจ้าหน้าที่ส่งเสริมก็ได้รับการนิยมนับเป็นอันดับรองลงไป ซึ่งนักศึกษาที่จบมาจากวิชาชีพเกษตร มีความถนัดด้านนี้มานานแล้ว ความคิดที่จะศึกษาต่อในระดับปริญญาโทหรือสูงกว่านั้น ยังมีน้อยมาก ทั้งนี้คงเป็นเพราะยังไม่แน่ใจในตัวเอง และ/หรือฐานะทางเศรษฐกิจของตนเองและครอบครัวก็อาจเป็นไปได้

2. การสอนและวิชาที่สอนในหลักสูตรขณะนี้ในสถาบัน

ในตารางที่ 5 แสดงถึงการเปรียบเทียบทัศนคติของนักศึกษาทั้งสองคณะเกี่ยวกับ การสอนและวิชาที่สอนในหลักสูตรของสถาบัน นักศึกษาให้ทัศนคติ "การให้ความสนใจการเรียนการสอน" เป็นอันดับที่ 1 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยระดับ ปานกลาง (2.25) นอกจากนั้นอันดับรองลงไปคือ "เนื้อหาที่บรรยายและที่มอบหมายให้อ่าน เกี่ยวข้องและสัมพันธ์กับข้อสอบที่ออก" ค่าเฉลี่ยระดับ ปานกลาง (2.20), "ความเหมาะสมของวิชาที่เรียน" มีค่าเฉลี่ยระดับ ปานกลาง (2.14), "ที่ตั้งจุดประสงค์และความมุ่งหมายของวิชาได้ชัดเจน" ค่าเฉลี่ยระดับ ปานกลาง (1.88), "การจัดวิชาและสัดส่วนเข้าไปในหลักสูตร" ค่าเฉลี่ยระดับ ปานกลาง (1.75), "การมอบหมายให้ทำรายงานหรือค้นคว้า" ค่าเฉลี่ยระดับ ปานกลาง (1.74), "การสาธิตในเวลาสอบ" ค่าเฉลี่ยระดับ ปานกลาง (1.65), "การควบคุมการทุจริตในการสอบ" ค่าเฉลี่ยระดับ ต่ำ (1.36), "กิจกรรมเสริมหลักสูตร" ค่าเฉลี่ยระดับ ต่ำ (1.19) และ "ใช้เครื่องมือ เครื่องมือและอุปกรณ์ไฮเทคที่ทันสมัยในการสอน" ก็มีค่าเฉลี่ยระดับ ต่ำ (1.07) เช่นกัน แต่อย่างไรก็ตาม โดยค่าเฉลี่ยทั้งหมดของทัศนคติ เกี่ยวกับการสอนและวิชาที่สอนในหลักสูตรนั้น อยู่ในขั้น ปานกลาง (1.75) ซึ่งให้ข้อสังเกตว่า ควรจะได้มีการปรับปรุงในเรื่องการควบคุมการทุจริตในห้องสอบและกิจกรรมเสริมหลักสูตรให้ดีกว่าปัจจุบัน

ตารางที่ 5 เปรียบเทียบทัศนคติของนักศึกษาสองคณะเกี่ยวกับการสอนและวิชาที่สอนในหลักสูตร

(จำนวนนักศึกษาทั้งหมด 122 คน)

เรื่อง	ระดับความถี่ในการตอบ										ค่าเฉลี่ย ระดับ ความถี่	อันดับ ที่
	ไม่ยอมรับ ต่อแก็(0)		ต่ำ(1)		ปานกลาง(2)		ดี(3)		ดีมาก(4)			
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%		
1. ความเหมาะสมของวิชาที่เรียน	11	9.02	10	8.10	54	44.26	45	36.89	20	16.64	2.14	3
2. การจัดวิชาและสัดส่วนเข้าไปในหลักสูตร	15	12.50	26	21.31	56	43.90	24	19.67	11	8.82	1.75	5
3. ตั้งจุดประสงค์และความมุ่งหมายของวิชาได้ชัดเจน	8	6.56	29	23.72	58	47.54	24	19.67	35	28.46	1.88	4
4. การมอบหมายให้ทำรายงานหรือค้นคว้า	10	8.20	30	24.59	66	54.09	14	11.48	22	18.04	1.74	7
5. เนื้อหาที่บรรยายและที่มอบหมายให้อ่านเกี่ยวข้องกับ และสัมพันธ์กับข้อสอบที่ออก	5	4.09	12	9.84	60	49.18	44	36.07	1	0.82	2.20	2
6. การให้ความสนใจการเรียนการสอนของนักศึกษา	5	4.10	10	8.20	59	48.36	46	37.70	2	1.64	2.25	1
7. การควบคุมการทุจริตในห้องสอบ	39	31.97	23	27.05	22	18.03	23	18.85	5	4.10	1.36	9
8. การสาธิตในเวลาสอน	18	14.75	35	28.69	42	34.43	26	21.31	1	0.82	1.65	8
9. ใช้เครื่องมือเครื่องมือและอุปกรณ์โสตทัศนศึกษา ในการสอน	36	29.51	48	39.34	31	25.41	7	5.74	0	0	1.07	11
10. กิจกรรมเสริมหลักสูตร (กิจกรรมของชมรม, สโมสร, องค์การ ฯลฯ)	45	36.89	37	30.32	19	15.57	14	11.48	7	5.74	1.19	10
11. โดยผลสรุปทั้งหมดทั่ว ๆ ไป จากข้อ 1-10	8	6.56	25	20.49	78	63.93	11	9.02	0	0	1.75	5

3. เกี่ยวกับผู้สอน (ทั้งภาคบรรยายและปฏิบัติ)

ในตารางที่ 6 แสดงถึงการเปรียบเทียบทัศนคติของนักศึกษาทั้งสองคณะเกี่ยวกับผู้สอน ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ผู้สอนนั้นมี "ความรู้ความชำนาญในวิชาที่สอน" ในระดับ ปานกลาง (2.36), "ความเชื่อมั่นในตัวเองของผู้สอน" ในระดับ ปานกลาง (2.31), "ความกระตือรือร้นในวิชาที่สอน" ในระดับ ปานกลาง (2.28), "กริยาท่าทางที่เป็นอยู่เสมอ" ในระดับ ปานกลาง (2.24), "การเตรียมการสอน" ในระดับ ปานกลาง (2.07), "การเห็นใจในความสนใจ" ในระดับ ปานกลาง (2.04), "ความพร้อมของนักศึกษาที่จะเรียน" ในระดับ ปานกลาง (1.98), "การควบคุมชั้นเรียนและห้องปฏิบัติการ" ในระดับ ปานกลาง (1.90), "ความยุติธรรมในการให้คะแนนและเกรด" ในระดับ ปานกลาง (1.83) และโดยค่าเฉลี่ยทั้งหมดทั่วไปเกี่ยวกับผู้สอนนั้น ในระดับ ปานกลาง (2.02) ซึ่งจะเห็นได้ว่า แม้ว่าทัศนคติที่แสดงออกถึงผู้สอนว่ามีค่าในระดับ ปานกลาง ซึ่งก็อยู่ในขั้นที่ไม่ต่ำ แต่ความสัมพันธ์ที่ได้ปรับปรุงในด้านนี้ต่อไป เพื่อให้อยู่ในขั้น ดี หรือ ดีมาก ก็จะเป็นการดีต่อผู้สอนเอง และการพัฒนาการเรียนการสอนในสถาบันด้วย

4. เกี่ยวกับอาจารย์ที่ปรึกษา (Advisor)

ในตารางที่ 7 แสดงผลการศึกษาค้นคว้าทัศนคติของนักศึกษาเกี่ยวกับอาจารย์ที่ปรึกษานี้ ปรากฏว่า "มีความเป็นกันเองความเป็นเพื่อน" นี้ระดับ ปานกลาง (2.31), นอกจากนี้อันดับรองลงไปและค่าเฉลี่ยระดับมีดังต่อไปนี้คือ "คุณสมบัติและคุณภาพของอาจารย์ที่ปรึกษา" อยู่ในระดับ ปานกลาง (2.25), "ความกระตือรือร้นและเต็มใจที่จะให้การปรึกษาแนะนำ" อยู่ในระดับ ปานกลาง (1.96), "ประสิทธิภาพในการให้คำปรึกษา" อยู่ในระดับ ปานกลาง (1.96), "ความเข้าใจถึงปัญหาการเรียนของนักศึกษา" อยู่ในระดับ ปานกลาง (1.85), "ความเข้าใจถึงปัญหาส่วนตัวของครอบครัว" อยู่ในระดับ ต่ำ (1.48), "การติดต่อและการแจ้งข่าวซึ่งกันและกัน" (ระหว่างอาจารย์-นักศึกษา) นั้นอยู่ในระดับ ต่ำ (1.44) และนอกจากนั้น "ความใกล้ชิดไม่ห่างเหิน" ก็ยัง ต่ำ เช่นกัน (1.43) แต่อย่างไรก็ตาม โดยค่าเฉลี่ยทั้งหมดในเรื่องอาจารย์ที่ปรึกษานั้นอยู่ในขั้น ปานกลาง (1.76) จากผลการวิจัยเกี่ยวกับเรื่องอาจารย์ที่ปรึกษานี้ ควรจะได้มีการสนใจในเรื่อง "ความเข้าใจถึงปัญหาส่วนตัวของครอบครัว" ของนักศึกษา และควรเพิ่มการติดต่อและความใกล้ชิดระหว่างอาจารย์ที่ปรึกษากับนักศึกษาให้มากยิ่งขึ้น ซึ่ง

ตารางที่ 6 เปรียบเทียบทัศนคติของนักศึกษาทั้งสองคณะเกี่ยวกับผู้สอน (ทั้งบรรยายและปฏิบัติ)

(จำนวนนักศึกษาทั้งหมด 122 คน)

เรื่อง	ระดับความดีในการตอบ										ค่าเฉลี่ย ระดับ ความดี	อันดับ ที่
	ไม่ยอมรับ ตองแก (0)		ต่ำ (1)		ปานกลาง(2)		ดี(3)		ดีมาก(4)			
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%		
1. ความรู้ความชำนาญในวิชาที่สอน	4	3.28	9	7.38	50	40.98	57	46.72	2	1.64	2.36	1
2. กริยาท่าทางที่เป็นอยู่เสมอ	1	0.82	9	7.38	72	59.02	40	32.78	0	0	2.24	4
3. ความเชื่อมั่นในตัวเองของผู้สอน	1	0.82	9	7.38	64	52.46	47	38.52	1	0.82	2.31	2
4. ความกระตือรือร้นในวิชาที่สอน	0	0	11	9.02	71	58.20	35	28.68	5	4.10	2.28	3
5. การเตรียมการสอน	1	0.82	24	19.67	64	52.46	32	26.23	1	0.82	2.07	5
6. การเหนียวแน่นความสนใจ	6	4.92	36	29.51	57	46.72	23	18.85	0	0	2.04	6
7. การควบคุมชั้นเรียนและห้องปฏิบัติการ	10	8.20	26	21.31	52	42.62	34	27.86	0	0	1.90	9
8. ความยุติธรรมในการให้คะแนนและเกรด	20	16.39	19	15.57	47	38.52	34	27.86	2	2.64	1.83	10
9. ความพร้อมของนักศึกษาที่จะเรียน	7	5.74	24	19.67	55	45.08	36	29.51	0	0	1.98	8
10. โดยสรุปทั้งหมดทั่ว ๆ ไป สำหรับผู้สอน (ทั้งบรรยายและปฏิบัติ) จากข้อ 1-9	4	3.28	18	14.75	72	59.02	28	22.95	0	0	2.02	7

ตารางที่ 7 เปรียบเทียบทัศนคติของนักศึกษาทั้งสองคณะเกี่ยวกับอาจารย์ที่ปรึกษา

(จำนวนนักศึกษาทั้งหมด 122 คน)

เรื่อง	ระดับความดีในการตอบ										ค่าเฉลี่ย ระดับ ความดี	อันดับ ที่
	ไม่ยอมรับ(0)		ต่ำ(1)		ปานกลาง(2)		ดี(3)		ดีมาก(4)			
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%		
1. คุณสมบัติและคุณภาพของอาจารย์ที่ปรึกษา	9	7.38	20	16.39	38	31.15	42	34.43	13	10.65	2.25	2
2. ประสิทธิภาพในการให้คำปรึกษา	12	9.84	27	22.13	43	35.24	36	29.51	4	3.28	1.94	4
3. มีความเป็นกันเอง ความเป็นเพื่อน	12	9.84	15	12.29	37	30.33	39	31.97	19	15.57	2.31	1
4. ความเข้าใจถึงปัญหาการเรียนของนักศึกษา	14	11.48	31	25.41	43	35.24	27	22.13	7	5.74	1.85	5
5. ความเข้าใจถึงปัญหาส่วนตัวของครอบครัว	22	18.03	42	34.43	35	28.69	23	18.85	0	0	1.48	7
6. ความกระตือรือร้นและเต็มใจที่จะให้การปรึกษา ปรึกษาแนะนำ	18	14.75	23	18.85	39	31.97	30	24.59	12	9.84	1.96	3
7. การติดต่อและการแจ้งข่าวซึ่งกันและกัน	30	24.59	38	31.15	29	23.77	20	16.39	5	4.10	1.44	8
8. ความใกล้ชิดไม่ห่างเหิน	33	27.05	30	24.59	38	31.15	15	12.29	6	4.92	1.43	9
9. โดยผลสรุปทั้งหมดทั่ว ๆ ไปของอาจารย์ ที่ปรึกษากับนักศึกษา (ข้อ 1-8)	20	16.39	32	26.23	35	28.69	29	23.77	6	4.92	1.75	6

ทั้งนี้จะทำให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยเชื่อว่าเป็นเช่นนั้น

5. เกี่ยวกับตำรา, หนังสือ, และอุปกรณ์การเรียนการสอนอื่น ๆ

ผลการศึกษาในเรื่องนี้ในตารางที่ 8 จะเห็นได้อย่างชัดเจนว่าอยู่ในชั้น ต่ำ ไม่ว่าจะอยู่ในเรื่อง "จำนวนและปริมาณที่มีอยู่ในปัจจุบัน" (0.66), "สภาพความเหมาะสมที่ใช้การได้และการให้บริการ" (0.96), "การได้ใช้ประโยชน์อย่างแท้จริงและถูกต้องที่นักศึกษาต้องคาดหวัง" (1.05), และตลอดคือ "เอกสารประกอบการสอน" (1.40) คงมีแต่ "ลักษณะ, คุณภาพของตำรา หนังสือและอุปกรณ์การเรียนการสอนอื่น ๆ " เท่านั้นที่อยู่ในระดับ ปานกลาง (1.52) (1.52) แต่ก็เกือบอยู่ในชั้น ต่ำ เช่นกัน

จากผลการวิจัยครั้งนี้จะเห็นได้ว่า สถาบันจำเริญจะต้องแก้ไขในเรื่องนี้อย่างเร่งด่วน เพราะสิ่งเหล่านี้เชื่อว่าจะเป็นสิ่งที่กระทบกระเทือนต่อการเรียนการสอนของนักศึกษา ใต้ง่ายและ/หรือมากที่สุด

6. ความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน (คณาจารย์กับนักศึกษา)

ตารางที่ 9 ได้แสดงผลการเปรียบเทียบทัศนคติของนักศึกษาในเรื่องนี้ ผลออกมาว่า อยู่ในชั้น ปานกลาง (2.07) ทุกข้อหข้อ ไม่ว่าจะอยู่ในเรื่อง "ความเป็นกันเอง, ความเป็นเพื่อน" (2.07), "ความยุติธรรมและเสมอภาค" (1.97), "ความซื่อตรงซื่อสัตย์" (1.93), "ความใกล้ชิดไม่ห่างเหิน" (1.77), "การให้ความช่วยเหลือเกื้อกูล" (1.77), "การคิดค่อและการแฉ่งข้าวซึ่งกันและกัน" (1.56), "การให้ความเคารพและให้เกียรติของนักศึกษาต่ออาจารย์" (2.42), และผลการให้ความเคารพและให้เกียรติของคณาจารย์ต่อนักศึกษา" (2.22)

จากผลการวิจัยในเรื่องนี้จะเห็นได้ว่า ความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนอยู่ในระดับ ปานกลาง เท่านั้น สิ่งนี้เป็นสิ่งจำเป็นอีกอย่างหนึ่งในระบบการเรียนการสอน ซึ่งสมควรที่จะไต่ยกระดับความสัมพันธ์ทั้งสองฝ่าย (คณาจารย์-นักศึกษา) ให้มากยิ่งขึ้นอย่างน้อยควรจะอยู่ในชั้น ดี และชั้น ดีมาก ในที่สุด

ตารางที่ 8 เปรียบเทียบทัศนคติของนักศึกษาทั้งสองคณะเกี่ยวกับตำรา, หนังสือและอุปกรณ์การเรียนการสอนอื่น ๆ

(จำนวนนักศึกษาทั้งหมด 122 คน)

เรื่อง	ระดับความดีในการตอบ										อันดับที่	
	ไม่ยอมรับ ต้องแก้ไข(c)		ต่ำ(1)		ปานกลาง(2)		ดี(3)		ดีมาก(4)			ค่าเฉลี่ย ระดับ ความดี
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%		
1. จำนวนและปริมาณที่มีอยู่ในปัจจุบัน	61	50.00	46	37.70	10	8.20	5	4.10	0	0	0.66	6
2. สภาความเหมาะสมที่ใช้การได้ และการให้บริการ	47	38.52	43	35.25	24	19.67	6	4.92	2	1.64	0.96	5
3. การใช้ประโยชน์อย่างแท้จริง และถูกต้องที่นักศึกษาต้องการ	36	29.51	49	40.16	32	26.23	5	4.10	0	0	1.05	4
4. ลักษณะ, คุณภาพของตำรา, หนังสือ และอุปกรณ์การเรียนการสอนอื่น ๆ	22	18.03	38	31.15	42	34.43	17	13.93	3	2.46	1.52	1
5. เอกสารประกอบการสอน	25	20.49	47	38.53	30	24.59	16	13.11	4	3.28	1.40	2
6. โดยสรุปทั้งหมดทั่ว ๆ ไปของตำรา, หนังสือและอุปกรณ์อื่น ๆ (ข้อ 1+5)	33	27.05	54	44.26	25	20.49	5	4.10	5	4.10	1.14	3

ตารางที่ 9 เปรียบเทียบทัศนคติของนักศึกษาทั้งสองคณะถึงความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน (คณาจารย์กับนักศึกษา)

(จำนวนนักศึกษาทั้งหมด 122 คน)

เรื่อง	ระดับความดีในการตอบ										ค่าเฉลี่ย ระดับ ความดี	อันดับ ที่
	ไม่ยอมรับ ต้องแก้ไข(0)		ต่ำ(1)		ปานกลาง(2)		ดี(3)		ดีมาก(4)			
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%		
1. ความเป็นกันเอง,ความเป็นเพื่อน	5	4.09	13	10.66	75	61.48	27	22.13	2	1.64	2.07	3
2. ความยุติธรรมและเสมอภาค	9	7.38	19	15.57	63	51.64	29	23.77	2	1.64	1.97	5
3. ความซื่อตรง ซื่อสัตย์	6	4.92	27	22.13	60	49.18	28	22.95	1	0.82	1.93	6
4. ความใกล้ชิดไม่ห่างเหิน	9	7.38	29	23.77	67	54.91	15	12.30	2	1.64	1.77	7
5. การให้ความช่วยเหลือเกื้อกูล	7	5.74	35	28.69	61	50.00	17	13.93	2	1.64	1.77	7
6. การติดต่อและการแจ้งข่าวซึ่งกัน และกัน	8	6.56	48	39.34	56	45.90	10	8.20	0	0	1.56	9
7. การให้ความเคารพและให้เกียรติ ของนักศึกษาต่ออาจารย์	3	2.46	12	9.84	50	40.98	47	38.52	10	8.20	2.40	1
8. การให้ความเคารพและให้เกียรติ ของอาจารย์ต่อนักศึกษา	2	1.64	17	13.93	60	49.18	33	26.97	45	36.80	2.22	2
9. โดยผลสรุปทั่ว ๆ ไปทั้งหมด(1-8) (จากข้อ 1-8)	1	0.82	19	15.57	73	59.84	29	23.77	0	0	2.07	3

7. ความคิดเห็นส่วนตัว

ก. เกี่ยวกับวิชาที่เรียนแล้วมีปัญหาและอุปสรรคมากที่สุด

ตารางที่ 10 แสดงจำนวนนักศึกษาของสาขาวิชาใด แสดงความคิดเห็นส่วนตัวต่อวิชาที่เรียนแล้ว มีปัญหาและอุปสรรคมากที่สุด

(จำนวนนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ 42 คน)

รหัสวิชาและชื่อวิชา	นักศึกษาแสดงความคิดเห็น		
	จำนวน	คิดเป็นร้อยละ (%)	อันดับที่
1. ศท.301-302 อังกฤษ 546	13	30.95	44
2. ศท.303 การปกครองและพัฒนาสังคมไทย	1	2.38	13
3. ศท.304 หลักสถิติ	11	26.19	5
4. ศท.308 พันธุศาสตร์ประยุกต์	27	64.29	1
5. ศท.411 กระบวนการหลังเก็บเกี่ยว	10	23.81	6
6. ศก.310 วิชาการทางเศรษฐกิจการเกษตร	4	9.52	7
7. ธก.310 การตลาดเกษตร	2	4.76	11
8. ทท.411 การจัดการดินและการให้น้ำ	3	7.14	8
9. ทท.420 การป้องกันและกำจัดศัตรูพืช	15	35.71	3
10. ทท.421 การป้องกันและกำจัดโรคพืช	16	38.10	2
11. ทท.422 การป้องกันและกำจัดวัชพืช	3	7.14	8
12. ทท.432 การปรับปรุงพันธุ์พืช	2	4.76	11
13. ทท.433 เทคนิคเกี่ยวกับเมล็ดพันธุ์	11	2.38	13
14. ทท.513-514-515 พืชไรณาเฉพาะ (ชาสูบ)	3	7.14	8

จากตารางที่ 10 แสดงให้เห็นว่าวิชาที่นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์เรียนแล้วมี ปัญหา และ อุปสรรคมากที่สุด ได้แก่ วิชา ศท.308 พันธุศาสตร์ประยุกต์ ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 64.29 วิชาที่เรียนแล้วมี ปัญหา และ อุปสรรค ลำดับรองลงไป ได้แก่ วิชา ทท.421 การป้องกันและกำจัดโรคพืช (38.10%)

และวิชา ทพ.420(35.71%), ศท.301+302(30.95%), ศท.304(26.19%) ศท.411 (23.81%), ศก.310(6.52%), ทพ.411(7.14%), ทพ.422(7.14%), ทพ.513-514-515(7.14%)
ศก.310(4.76%), ทพ.432(4.76%) และ ศท.303(2.38%), ทพ.433(2.28%) ตามลำดับ

จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า วิชา ศท.308 พันธุศาสตร์ประยุกต์, วิชา ทพ.421 การป้องกันและกำจัดโรคพืช และวิชา ทพ.420 การป้องกันและกำจัดศัตรูพืช เป็นวิชาที่ยากสำหรับนักศึกษาพืชไร่ ซึ่งทั้งนี้ผู้วิจัยเข้าใจว่าโดยลักษณะวิชาทั้ง 3 วิชาก็เป็นวิชาที่ยากโดยเนื้อหาอยู่แล้ว และ/หรืออาจจะผนวกกับพื้นฐานของนักศึกษาไม่ดีพอ/และไม่เพียงพอ และทั้งวิชาอื่น ๆ ในตารางนี้ก็ควรจะได้รับการพิจารณาว่า ปัญหาและอุปสรรคที่แท้จริงนั้นคืออะไร ซึ่งบางที่อาจจะไม่ใช่เป็นเพราะเนื้อหาวิชายากก็ได้ อาจจะเป็นสิ่งประกอบอย่างอื่น ๆ ก็ได้ เช่น ขาดอุปกรณ์การสอน, ตำรา และการถ่ายทอดวิชาของผู้สอนก็ได้ ฯลฯ

ตารางที่ 11 แสดงจำนวนนักศึกษาของสาขาพืชสวนระดับ แสดงความคิดเห็นส่วนตัววิชาที่เรียนแล้วมีปัญหาและอุปสรรคมากที่สุด

(จำนวนนักศึกษาพืชสวนระดับ 11 คน)

รหัสและชื่อวิชา	นักศึกษาแสดงความคิดเห็น		
	จำนวน	คิดเป็น ร้อยละ (%)	อันดับที่
1. ศท.301-302 อังกฤษ 5+6	1	9.10	4
2. ศท.304 หลักสถิติ	5	45.46	3
3. ศท.306 สรีรวิทยาของพืชประยุกต์	1	9.10	4
4. ศท.308 พันธุศาสตร์ประยุกต์	9	81.82	1
5. ทพ.420 การป้องกันและกำจัดศัตรูพืช	1	9.10	4
6. ทพ.421 การป้องกันและกำจัดโรคพืช	7	63.64	2
7. ทพ.463 การออกแบบตกแต่งบริเวณฯ	1	9.10	4

จากตารางที่ 11 แสดงให้เห็นว่าวิชาที่เรียนแล้วมีปัญหาและอุปสรรคมากที่สุดของนักศึกษาสาขาพืชสวนระดับนั้นคือ ศท.308 พันธุศาสตร์ประยุกต์(81.82%) รองลงไปได้แก่

ทพ.421 การป้องกันและกำจัดโรคพืช(68.64%), ศท.304 หลักสถิติ(45.46%) และ ศท.301-302, ศท.306, ทพ.420, ทพ.463 ซึ่ง 9.10% เท่ากันทั้ง 4 วิชา

ดังนั้น จะเห็นได้ว่าวิชา ศท.308 พันธุศาสตร์ประยุกต์ และ ทพ.421 การป้องกันและกำจัดโรคพืช และศท.304 หลักสถิติ เป็นวิชาที่ยากเช่นเดียวกับความเห็นของนักศึกษาสาขาพืชไร่ ร่วมกับวิชาอื่น ๆ ในตารางนี้ ซึ่งทางสาขาควรจะได้พิจารณาถึงปัญหาและอุปสรรคอื่นเช่นกัน

ตารางที่ 12 แสดงจำนวนนักศึกษาของสาขาพืชผัก แสดงความคิดเห็นส่วนตัวต่อวิชาที่เรียนแล้วมีปัญหาและอุปสรรคมากที่สุด

(จำนวนนักศึกษาสาขาพืชผัก 15 คน)

รหัสและชื่อวิชา	นักศึกษามีแสดงความคิดเห็น		
	จำนวน	คิดเป็นร้อยละ (%)	อันดับที่
1. ศท.301-302 อังกฤษ 5-6	3	20.00	4
2. ศท.304 หลักสถิติ	1	6.67	5
3. ศท.306 สรีรวิทยาของพืชประยุกต์	4	26.67	3
4. ศท.308 พันธุศาสตร์ประยุกต์	8	53.33	2
5. ทพ.420 การป้องกันและกำจัดศัตรูพืช	1	6.67	5
6. ทพ.421 การป้องกันและกำจัดโรคพืช	12	80.00	1
7. ทพ.512 การปฏิบัติงานฟาร์ม 1,2	1	6.67	5

วิชาที่เรียนแล้วมีปัญหาและอุปสรรคมากที่สุด ของนักศึกษาสาขาพืชผักแสดงให้เห็นในตารางที่ 12 วิชา ทพ.421 การป้องกันและกำจัดโรคพืช เป็นวิชาที่นักศึกษาแสดงความคิดเห็นว่ามีปัญหาและอุปสรรคในการเรียนมากที่สุด (80.00%), ศท.306 (26.67%), ศท.301-302 (20.00%)และ ศท.304 (6.67%), ทพ.420 (6.67%), ทพ.512 (6.67%) ตามลำดับ

จากการวิจัยจะเห็นได้ว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาสาขาพืชผัก เกี่ยวกับวิชาที่เรียน

แล้วมีปัญหาและอุปสรรคมากที่สุด ซึ่งเป็นวิชาเดียวกันกับนักศึกษาสาขาอื่นใดและพืชสวนระดับ
(ดังตารางที่ 10, และ 11)

ตารางที่ 13 แสดงจำนวนนักศึกษาของสาขาสัตวปีก แสดงความคิดเห็นส่วนตัวต่อ
วิชาที่เรียนแล้วมีปัญหาและอุปสรรคมากที่สุด

(จำนวนนักศึกษาสาขาสัตวปีก 22 คน)

รหัสและชื่อวิชา	นักศึกษาแสดงความคิดเห็น		
	จำนวน	คิดเป็น ร้อยละ (%)	อันดับที่
1. ศท. 301-302 อังกฤษ 5-6	3	13.64	6
2. ศท. 303 การปกครองและพัฒนาสังคมไทย	1	4.55	9
3. ศท. 304 หลักสถิติ	2	9.09	8
4. ศท. 308 พันธุศาสตร์ประยุกต์	6	27.27	4
5. ธก. 310 การตลาด เกษตร	1	4.55	9
6. ธก. 411 มนุษยสัมพันธ์และการบริหารบุคคล	3	13.64	6
7. ทส. 420 โภชนาศาสตร์สัตวปีก	10	45.45	3
8. ทส. 423 การผสมพันธุ์สัตวปีก	11	50.00	2
9. ทส. 424 เทคโนโลยีผลิตภัณฑ์สัตวปีก	14	63.64	1
10. ทส. 513 การเลี้ยงสัตวปีกเฉพาะอย่าง	6	27.27	4

จากตารางที่ 13 แสดงให้เห็นผลการวิจัยว่าวิชาที่เรียนแล้วมีปัญหาและอุปสรรคมากที่สุดของนักศึกษาสาขาสัตวปีกนั้นได้แก่ ทส. 424 เทคโนโลยีผลิตภัณฑ์สัตวปีก(68.64%) รองลงไป
ได้แก่ ทส. 423 การผสมพันธุ์สัตวปีก(50.00%), ทส. 420(45.45%) , ศท. 308(27.27%),
ทส. 513(27.27%), ศท. 301-302(13.64%), ธก. 411(13.64%), ศท. 304(9.09%) และ
ศท. 303(4.55%), ธก. 310(4.55%) ตามลำดับ

ตารางที่ 14 แสดงจำนวนนักศึกษาของสาขาบริหารธุรกิจการเกษตร แสดงความ
คิดเห็นส่วนตัวต่อวิชาที่เรียนว่ามีปัญหาและอุปสรรคมากที่สุด

(จำนวนนักศึกษาสาขาบริหารฯ 32 คน)

รหัสและชื่อวิชา	นักศึกษาแสดงความคิดเห็น		
	จำนวน	คิดเป็นร้อยละ (%)	อันดับที่
1. ศท.301-302 อังกฤษ 5-6	3	9.38	9
2. ศท.304 หลักสถิติ	13	40.63	2
3. ศท.308 พันธุศาสตร์ประยุกต์	1	3.13	14
4. ศท.411 กระบวนการหลังเก็บเกี่ยว	10	31.25	3
5. ศก.301 หลักเศรษฐศาสตร์	4	12.50	7
6. ศก.302 หลักและวิธีการสหกรณ์	1	3.13	13
7. ศก.310 วิชาการทางเศรษฐกิจการเกษตร	1	3.13	13
8. ศก.403 การปฏิบัติการจัดการฟาร์ม	8	25.00	6
9. ศก.404 หลักการปฏิบัติที่ดิน	1	3.13	13
10. ชก.412 เครื่องทุนแรงในฟาร์ม	3	9.38	19
11. ทพ.513-514-515 พืชไร่นา	2	6.25	13
12. ธก.301-302 หลักการบัญชี 1-2	10	31.25	3
13. ธก.304 หลักการจัดการธุรกิจ	10	31.25	3
14. ธก.310 การตลาดเกษตร	3	9.38	9
15. ธก.405 อุปกรณ์สำนักงาน	3	9.38	9
16. ธก.407 กฎหมายเกษตร	1	3.13	13
17. ธก.409 การจัดการธุรกิจเกษตร	4	12.50	7
18. ธก.411 มนุษย์สัมพันธ์และการบริหารฯ	1	3.13	14
19. ธก.413 การเงินธุรกิจการเกษตร	16	50.00	1
20. ธก.418 ไร้อาชีพเกษตร	3	9.38	7

จากตารางที่ 14 นักศึกษาสาขาบริหารธุรกิจ แสดงความคิดเห็นว่าวิชาที่เรียนแล้ว มีปัญหาและอุปสรรคมากที่สุดนั้นได้แก่ ธก.413 การเงินธุรกิจการเกษตร(50.00%) รองลงไป ตามลำดับได้แก่ ศท.304(40.63%), ศท.411(31.25%), ธก.301-302(31.25%), ธก.304 (31.25%), ศก.403(25.00%), ศก.301(12.50%), ธก.409(12.50%), ศท.301-302 (9.38%), ธก.412(9.38%), ธก.310(9.38%), ธก.405(9.38%), ศท.308(3.13%) และ ศก. 310(3.13%), ธก.407(3.13%) และ ธก.411 (3.13%)

จากผลการวิจัยจะเห็นได้ว่า ไม่ว่าจะเรียนวิชา ธก.413 การเงินธุรกิจการเกษตร,, ศท.304 หลักสถิติ,หรือวิชา ธก.301-302 หลักการบัญชี 1-2 ซึ่งวิชาเหล่านี้ล้วนแต่เป็นวิชาที่มี หลักการคำนวณอยู่ในเนื้อหา ซึ่งนักศึกษาที่มาจากสายอาชีพเกษตรแล้วจะมีปัญหาทางคณิตศาสตร์ อยู่เป็นพื้นฐานอยู่แล้ว ซึ่งทำให้นักศึกษาที่เลือกเรียนสาขานี้มีปัญหา ซึ่งหาสาขาควรจะได้หาวิธีการ แก้ไขในเรื่องนี้ ซึ่งจะเรียนวิธีการอย่างไรนั้น ขอให้เป็นคุณสมบัติของสาขาและภาควิชาดำเนินการแก้ไขในเรื่องนี้

ข. เกี่ยวกับวิชาที่เรียนแล้วคิดว่ามีประโยชน์มากที่สุด

ในตารางที่ 15 นักศึกษาสาขาพืชไร่ได้แสดงความคิดเห็นถึงวิชาที่เรียน แล้วมีประโยชน์มากที่สุดดังนี้ อันดับที่ 1 คือ ทพ.421 การป้องกันและกำจัดโรคพืช (54.76%), ทพ.432 การปรับปรุงพันธุ์พืช (47.62%) นอกจากนั้นเรียงตามลำดับคือ ทพ.448 (45.24%), ทพ.411 (35.71%), ทพ.513-514-515 (28.57%), ทพ.420 (26.19%), ทพ.422 (23.81%) และ 16.67% เท่ากันใน 3 วิชาคือ ธก.412, ศท.304 และ ธก.411 นอกจากนั้นก็ยังมี ทพ. 311 เป็นอันดับที่ 11 (14.20%) และอันดับที่ 12 ทพ.433 (11.91%)

จะเห็นได้ว่าวิชา ทพ.421 การป้องกันและกำจัดโรคพืช จะได้รับการ แสดงความคิดเห็นว่าเป็นวิชาที่นักศึกษาริ่ไร่เรียนแล้ว มีปัญหาและอุปสรรคมากที่สุดวิชาหนึ่ง แต่ส่วน ส่วนใหญ่ก็ยอมรับว่าเป็นวิชาที่จำเป็น และมีประโยชน์มากที่สุดด้วยซ้ำไป ซึ่งรวมไปถึง ทพ.432 การปรับปรุงพันธุ์พืช และ ทพ.448 เทคนิคการวางแผนทดลองฯ ซึ่งนักศึกษาคิดว่าจะมีประโยชน์ ในด้านวิชาการ ที่จะออกไปประกอบอาชีพ โดยเฉพาะในสายงานวิชาการและนักวิจัย ฯลฯ

ตารางที่ 15 แสดงจำนวนนักศึกษาสาขาพืชไร่ แสดงความคิดเห็นถึงวิชาที่เรียน
แล้วมีประโยชน์มากที่สุด

(จำนวนนักศึกษาสาขาพืชไร่ 42 คน)

รหัสและชื่อวิชา	นักศึกษาแสดงความคิดเห็น		
	จำนวน	คิดเป็นร้อยละ(%)	อันดับที่
1. ทพ.311 ปฐพีศาสตร์ประยุกต์	6	14.29	11
2. ทพ.411 การจัดการดินและการให้น้ำ	15	35.71	4
3. ทพ.420 การป้องกันและกำจัดศัตรูพืช	11	26.19	6
4. ทพ.421 การป้องกันและกำจัดโรคพืช	23	54.76	1
5. ทพ.422 การป้องกันและกำจัดวัชพืช	10	23.81	7
6. ทพ.432 การปรับปรุงพันธุ์พืช	20	47.62	2
7. ทพ.433 เทคนิคเกี่ยวกับเมล็ดพันธุ์	5	11.91	12
8. ทพ.448 เทคนิคการวางแผนทดลอง	19	45.24	3
9. ทพ.513-514+515 พืชไร่เฉพาะ 1-2-3 (ยาสูบ)	12	28.57	5
10. ชก.412 เครื่องทุ่นแรงในฟาร์ม	7	16.67	8
11. ศท.304 หลักสถิติ	7	16.67	8
12. ธก.411 มนุษย์สัมพันธ์และการบริหารบุคคล	7	16.67	8

ตารางที่ 16 แสดงจำนวนนักศึกษาสาขาพืชสวนระดับ แสดงความคิดเห็นต่อวิชาที่
เรียนมาแล้วมีประโยชน์มากที่สุด

(จำนวนนักศึกษาสาขาพืชสวนระดับ 11 คน)

รหัสและชื่อวิชา	นักศึกษาแสดงความคิดเห็น		
	จำนวน	คิดเป็น ร้อยละ(%)	อันดับที่
1. ทพ.432 การปรับปรุงพืช	5	45.46	2
2. ทพ.457 ไม้ตัดดอกเพื่อการค้า	5	45.46	2
3. ทพ.463 การออกแบบตกแต่งบริเวณ	3	27.27	4
4. ทพ.552+553-554 พืชสวนเฉพาะ 1-2-3(กล้วยไม้)	6	54.55	1

จากตารางที่ 16 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาสาขาพืชสวนระดับ เห็นความสำคัญวิชา
ทพ.552-553-554 พืชสวนเฉพาะ (กล้วยไม้) ว่าเป็นวิชาที่มีประโยชน์มากที่สุดของสาขา (54.
55%), รองลงไปที่วิชา ทพ.457 ไม้ตัดดอกเพื่อการค้า และ ทพ.432 การปรับปรุงพันธุ์พืช
45.46% เท่ากัน .จากนั้นก็วิชา ทพ.463 การออกแบบตกแต่งบริเวณ(27.27%) จะเห็นได้
ว่านักศึกษาสาขานี้มักจะมองวิชาที่เฉพาะอย่าง ที่คิดว่าจะมีประโยชน์ในการประกอบอาชีพโดยตรง
มากกว่าสาขาอื่น ๆ

ในตารางที่ 17 นักศึกษาสาขาพืชผัก ได้แสดงความคิดเห็นในวิชาที่มีประโยชน์มาก
ที่สุดตามอันดับในตาราง ทั้งนี้ได้ให้ความสำคัญแก่วิชา ทพ.420 การป้องกันและกำจัดศัตรูพืช เป็น
อันดับที่ 1 (46.67%) อันดับรองลงไปได้แก่ ทพ.411(40.00%), ทพ.440 (40.00%),
ทพ.421(33.33%), ทพ.470(33.33%) และ ทพ.474 (26.67%)

จะเห็นได้ว่านักศึกษาสาขาพืชผัก มีความเห็นคล้ายกับนักศึกษาสาขาพืชไร่ว่า แม้วิชา
ทพ.420 การป้องกันและกำจัดศัตรูพืช จะเป็นวิชาหนึ่งที่เรียนแล้วมีเนื้อหาและอุปสรรคมาก แต่ก็ยัง
เป็นวิชาที่มีความสำคัญและยังมีประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของนักศึกษาอยู่ดี

ตารางที่ 17 แสดงจำนวนนักศึกษาสาขาพืชผัก แสดงความคิดเห็นต่อวิชาที่เรียนมาแล้วมีประโยชน์มากที่สุด

(จำนวนนักศึกษาสาขาพืชผัก 15 คน)

รหัสและชื่อวิชา	จำนวนนักศึกษาที่แสดงความคิดเห็น			
	จำนวน	คิดเป็นร้อยละ (%)	อันดับที่	
1. ทพ.411	การจัดการดินและการให้น้ำ	6	40.00	2
2. ทพ.420	การป้องกันและกำจัดศัตรูพืช	7	46.67	1
3. ทพ.421	การป้องกันและกำจัดโรคพืช	5	33.33	4
4. ทพ.448	เทคนิคการวางแผนทดลองฯ	6	40.00	2
5. ทพ.470	การผลิตผักและการแปรรูป	5	33.33	4
6. ทพ.474	การปรับปรุงพันธุ์ผัก	4	26.67	6

ตารางที่ 18 แสดงจำนวนนักศึกษาสาขาสัตว์ปีก แสดงความคิดเห็นต่อวิชาที่เรียนมาแล้วมีประโยชน์มากที่สุด

(จำนวนนักศึกษาสาขาสัตว์ปีก 22 คน)

รหัสและชื่อวิชา	นักศึกษาแสดงความคิดเห็น			
	จำนวน	คิดเป็นร้อยละ (%)	อันดับที่	
1. ทส.320	การจัดการฟาร์มสัตว์ปีก	19	86.36	1
2. ทส.412	การผสมเทียม	10	45.46	3
3. ทส.425	โรคและการสุขาภิบาลฯ	10	45.46	3
4. ทส.426	โรงเรือนและอุปกรณ์ในการเลี้ยงฯ	5	22.73	5
5. ทส.451	สรีรวิทยาของสัตว์ปีก	11	50.00	2

จากผลการวิจัยในตารางที่ 18 นี้ นักศึกษาสาขาสัตว์ปีกนั้นได้ให้ความสำคัญว่าวิชา ทส.320 การจัดการฟาร์มสัตว์ปีก นั้น เป็นวิชาที่มีประโยชน์มากที่สุดคือ 86.36% รองลงไปตาม

ลำดับถัดไป (พ.ศ. 451 (50.00%), พ.ศ. 412 (45.46%), พ.ศ. 425 (45.46%) และ พ.ศ. 426 (22.73%)

จะเห็นได้ว่านักศึกษาสาขาศึกษาศาสตร์ จะเห็นว่าวิชาในสาขาของตัวเองเท่านั้นที่จะมีประโยชน์แก่ตนเป็นอันดับใหญ่

ตารางที่ 19 แสดงจำนวนนักศึกษาสาขาบริหารธุรกิจ แสดงความคิดเห็นต่อวิชาที่เรียนมาแล้วมีประโยชน์มากที่สุด

(จำนวนนักศึกษาสาขาบริหารธุรกิจ 32 คน)

รหัสและชื่อวิชา	นักศึกษาแสดงความคิดเห็น		
	จำนวน	คิดเป็นร้อยละ (%)	อันดับที่
1. ๓ก.301-302 หลักการบัญชี 1-2	8	25.00	3
2. ๓ก.304 หลักการจัดการธุรกิจ	6	18.75	5
3. ๓ก.407 กฎหมายเกษตร	13	40.63	1
4. ๓ก.411 มนุษยสัมพันธ์และธรรมาภิบาลบุคคล	5	15.63	7
5. ๓ก.413 การเงินธุรกิจการเกษตร	5	15.63	๘
6. ๓ก.301 หลักเศรษฐศาสตร์	7	21.88	4
7. ๓ก.312 เศรษฐศาสตร์มหภาค	6	18.75	5
8. ๓ก.405 การพัฒนาเศรษฐกิจประเทศไทย	11	34.38	2
9. ๓ก.408 นโยบายมหานโยบายเกษตร	4	12.50	9

จากผลการวิจัยในตารางที่ 19 นักศึกษาสาขาบริหารธุรกิจ 40.63% ให้ความเห็นว่าวิชา ๓ก.407 กฎหมายเกษตรนั้น มีประโยชน์มากที่สุด อันดับรองลงไปได้แก่ ๓ก.405 การพัฒนาเศรษฐกิจประเทศไทย, ๓ก.301-302, ๓ก.301, ๓ก.312, ๓ก.304, ๓ก.411, ๓ก.413 และ ๓ก.408 ตามลำดับ จากผลการวิจัยครั้งนี้พอจะเห็นได้ว่า ๓ก.407 กฎหมายเกษตรนั้นนักศึกษาได้นำไปใช้ประโยชน์มากที่สุด ทั้งนี้เป็นไปได้นักศึกษาสามารถนำไปใช้ในการประกอบอาชีพโดยตรง และที่เกี่ยวข้องและยังสามารถนำไปใช้กับชีวิตประจำวันได้อีกด้วย

สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยแม่โจ้

นอกจากนี้วิชา ศก.405 การศึกษาเศรษฐกิจประเทศไทย ก็จะเป็นวิชาที่ให้ประโยชน์อย่างมากอีกวิชาหนึ่ง ทั้งนี้ก็เป็นเพราะนักอภิปรายธุรกิจฯ คงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องรู้สภาพความเป็นมาและเป็นไปของเศรษฐกิจของประเทศ ทั้งนี้เพื่อตัวเองจะได้สามารถปรับตัวเองให้เข้ากับเหตุการณ์ปัจจุบัน และอาชีพการงานได้ทันห่วงที่ และผิดพลาดน้อยที่สุด

ค. วิชาที่เรียนแล้วไม่มีประโยชน์/สมควรที่จะแก้ไขปรับปรุง

ตารางที่ 20 แสดงจำนวนนักศึกษาสาขาที่ชื่อไร่ แสดงความคิดเห็นต่อวิชาที่ไม่มี
ประโยชน์และหรือสมควรที่จะแก้ไข

(จำนวนนักศึกษาสาขาที่ชื่อไร่ 42 คน)

รหัสและชื่อวิชา	นักศึกษาแสดงความคิดเห็น		
	จำนวน	คิดเป็นร้อยละ	อันดับที่
1. ศท.301-302 ^{อังกฤษ 5-6} อังกฤษ 5-6	1	2.38	9
2. ศท.303 การปกครองและพัฒนาสังคมไทย	7	16.67	3
3. ศท.304 หลักสถิติ	2	4.76	5
4. ศท.308 พันธศาสตร์ประยุกต์	2	4.76	5
5. ศท.310 พลานามัย	1	2.38	9
6. ศท.411 กระบวนการหลังเก็บเกี่ยว	16	38.10	1
7. ศก.310 วิชาการทางเศรษฐกิจการเกษตร	13	30.95	2
8. ธก.310 การตลาดเกษตร	2	4.76	5
9. ธก.411 มนุษยสัมพันธ์และการบริหารฯ	2	4.76	5
10. ทพ.499 สัมมนา	1	2.38	9
11. ทพ.511-512 การปฏิบัติงานฟาร์ม 1-2	1	2.38	9
12. ทพ.513-514-515 ฟิชไร่เฉพาะอย่าง (ยาสูบ)	4	9.52	4
13. ทพ.411 การจัดการดินและการให้น้ำ	11	2.38	9

วิชาที่นักศึกษาสาขาที่ชื่อไร่แสดงความคิดเห็นว่า ไม่มีประโยชน์ สมควรที่จะแก้ไข แสดงในตารางที่ 20 จะเห็นได้ว่าวิชา ศท.411 กระบวนการหลังเก็บเกี่ยว นักศึกษาจำนวน

38.10% (อันดับที่ 1) และ ศท.310 วิชาการทางเศรษฐกึษา (30.95%) เป็นวิชาที่นักศึกษา แสดงความคิดเห็นว่า ไม่มีประโยชน์และสมควรที่จะแก้ไขเป็นอันดับสูง รองลงไปได้แก่ ศท.303 (16.67%), ทท.513 (9.52%) และ ศท.304, ศท.308, ธก.310, ธก.411 เท่ากันคือ 4.76% 4.76%

นอกจากนี้ก็มีวิชา ศท.301-303, ศท.310, ทท.499, ทท.511-512 และ ทท. 411 นักศึกษาออกความเห็นเท่ากันคือ 2.35%

จากผลการวิจัยจะพอเห็นได้ว่า นักศึกษาสาขาที่ขโรนั้น ดิดว่าวิชา ศท.411 กระ- บวนการหลังเก็บเกี่ยว, ศท.310 วิชาการทางเศรษฐกึษา และ ศท.303 การปกครองฯ นั้น มีความจำเป็นน้อยต่อสาขาที่ขโร และรวมไปถึงวิชาอื่น ๆ อีกตามลำดับ ซึ่งในการปรับปรุงหลัก ฐตรของสาขา ควรจะไ้ขยับยกเอาเรื่องนีขึ้นมาพิจารณา เพื่อความสมบูรณ์ของหลักสูตรต่อไป

ตารางที่ 21 แสดงจำนวนนักศึกษาสาขาที่ขส่วนระดับ แสดงความคิดเห็นต่อวิชาที่
ไม่มีประโยชน์และ/หรือสมควรที่จะแก้ไข

(จำนวนนักศึกษาสาขาที่ขส่วนระดับ 11 คน)

รหัสและชื่อวิชา	นักศึกษาแสดงความคิดเห็น		
	จำนวน	คิดเป็น ร้อยละ (%)	อันดับที่
1. ศท.303 การปกครองและพัฒนาสังคมไทย	1	9.10	1
2. ศท.308 พันธศาสตร์ประยุกต์	1	9.10	1
3. ศท.310 วิชาการทางเศรษฐกึษาการเกษตร	1	9.10	1

จากตารางที่ 21 นักศึกษาสาขาที่ขส่วนระดับ แสดงความคิดเห็นในเรื่องวิชาที่ เรียนที่ไม่มีประโยชน์และสมควรที่จะแก้ไขน้อยคน และน้อยวิชามาก คือทั้ง 3 วิชาคือ ศท.303 การปกครองฯ, ศท.308 พันธศาสตร์ประยุกต์, และ ศท.310 วิชาการทางเศรษฐกึษา เพียง 9.10% เท่านั้น แต่ก็ไม่มีวิชาอื่นที่ถูกกล่าวถึงแล้ว อย่างไรก็ตาม ผลการวิจัยทางสาขาก็ต้อง พิจารณาใน วิชาดังกล่าว ในการปรับปรุงหลักสูตรในโอกาสข้างหน้า

ตารางที่ 22 แสดงจำนวนนักศึกษาสาขาวิชาชีพ แสดงความคิดเห็นต่อวิชาที่ไม่มีประโยชน์และ/หรือสมควรแก้ไข

(จำนวนนักศึกษาสาขาวิชาชีพ 15 คน)

รหัสและชื่อวิชา	นักศึกษาแสดงความคิดเห็น		
	จำนวน	คิดเป็นร้อยละ (%)	อันดับที่
1. ศท.306	1	6.67	1
2. ศท.308	1	6.67	1
3. ศท.411	1	6.67	1
4. ทพ.421	1	6.67	1
5. ทพ.472	1	6.67	1

ในตารางที่ 22 แสดงให้เห็นว่านักศึกษาสาขาวิชาชีพ แสดงความคิดเห็นทั้ง 5 วิชาคือ ศท.306, ศท.308, ศท.411, ทพ.421 และ ทพ.472 ว่าไม่มีประโยชน์/สมควรที่จะปรับปรุงแก้ไข อันดับ 1 เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 6.67% สำหรับวิชาอื่นไม่ได้แสดงความเห็นแม้ว่าจะมีจำนวนนักศึกษาน้อยมากคือ 6.67% แต่ก็น่าจะเป็นข้อสังเกตให้พิจารณาในการนำไปซึ่งการปรับปรุงหลักสูตรในโอกาสต่อไป

ตารางที่ 23 แสดงจำนวนนักศึกษาสาขาสีตว์ปีก แสดงความคิดเห็นต่อวิชาที่ไม่มีประโยชน์และ/หรือสมควรที่จะแก้ไข

(จำนวนนักศึกษาสาขาสีตว์ปีก 22 คน)

รหัสและชื่อวิชา	นักศึกษาแสดงความคิดเห็น		
	จำนวน	คิดเป็นร้อยละ (%)	อันดับที่
1. ศท.303	9	40.91	2
2. ศท.308	1	4.55	5
3. ศท.310	16	72.73	1
4. ธก.411	3	13.94	3
5. ทส.425	3	13.94	3

ในตารางที่ 23 ผลการศึกษานักศึกษานักศึกษาระดับปริญญาตรีจำนวน 72.73% ออก
ความเห็นว่ วิชา ศท.310 วิชาพัฒนาการทางเศรษฐกิจ ไม่มีประโยชน์และสมควรขอได้ปรับปรุง
แก้ไข รอลงไปใ้แก่ ศท.303(40.90%), ธก.411(13.94%), ทส.426(13.94%) และ
ศท.308(4.55%) ตามลำดับ

ตารางที่ 24 แสดงจำนวนนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาบริหารธุรกิจ แสดงความคิดเห็นต่อวิชา
ที่ไม่มีประโยชน์และ/หรือสมควรที่จะแก้ไข

(จำนวนนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาบริหารธุรกิจ 52 คน)

รหัสและชื่อวิชา	นักศึกษาแสดงความคิดเห็น			
	จำนวน	คิดเป็น ร้อยละ (%)	อันดับที่	
1. ศท.303	การปกครองและพัฒนาสังคมไทย	3	9.38	5
2. ศท.304	หลักสถิติ	1	3.13	11
3. ศท.403	การปฏิบัติการจัดการฟาร์ม	7	21.88	3
4. ศท.411	กระบวนการหลักเก็บเกี่ยว	14	43.75	1
5. ศก.301	หลักเศรษฐศาสตร์	2	6.25	7
6. ศก.302	หลักและวิธีการสหกรณ์	2	6.25	7
7. ศก.310	วิชาพัฒนาการทางเศรษฐกิจเกษตร	4	12.50	4
8. ศก.404	หลักการปฏิบัติที่ดิน	1	3.13	11
9. ศก.408	ปัญหาและนโยบายเกษตร	1	3.13	11
10. ศก.409	การอนุรักษ์และการพัฒนาทรัพยากร	1	3.13	11
11. ศก.412	เครื่องทุ่นแรงในฟาร์ม	2	6.25	7
12. ธก.310	การตลาดเกษตร	1	3.13	11
13. ธก.405	อุปกรณ์สำนักงาน	3	9.38	5
14. ธก.409	การจัดการธุรกิจเกษตร	2	6.25	7
15. ธก.403	การเงินธุรกิจการเกษตร	1	3.13	11
16. ทพ.513	พืชไร่นาเฉพาะอย่าง (ยาสูบ)	9	28.13	2

ผลการวิจัยในตารางที่ 24 แสดงถึงความคิดเห็นของนักศึกษาสาขาบริหารธุรกิจว่า วิชาเรียนที่ไม่มีประโยชน์และสมควรที่จะแก้ไข อันดับสูงสุด(43.75%) คือ ศท.411 กระบวนการหลังเก็บเกี่ยว อันดับรองลงไปได้แก่ ทพ.513(28.13%), ศท.403(21.88%), ศก.310(12.50%), ศท.303(9.38%), ธก.405(9.38%) และที่เท่ากัน 6.25% 4 วิชาคือ ศก.301, ศก.302, ศก.412 และ ธก.409 (อันดับที่ 7) นอกจากนั้นก็มียังอันดับที่ 11 อีก 6 วิชาคือ ศท.304, ศก.404, ศก.408, ศก.409, ธก.310 และ ธก.413 (31.13%)

จะเห็นว่านักศึกษาสาขาบริหารธุรกิจ มีความเห็นเช่นเดียวกับสาขาพืชไร่, สาขาพืชผักว่า วิชา ศท.411 กระบวนการหลังเก็บเกี่ยว นั้นไม่มีประโยชน์และสมควรที่จะปรับปรุงแก้ไขในอันดับสูง คืออันดับที่ 1 ทั้ง 3 สาขา ซึ่งในการปรับปรุงหลักสูตรในโอกาสต่อไปทางสาขาวิชาควรจะได้พิจารณาเรื่องนี้ด้วย อย่างน้อยที่สุดควรปรับปรุงเนื้อหาและ/หรือวิธีการสอนและดำเนินการสอน

3. ข้อแสดงถึงความคิดเห็น/เสนอแนะ/วิจารณ์ ของนักศึกษา

ในตารางที่ 25 ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาได้แสดงความคิดเห็น/วิจารณ์/ข้อเสนอแนะ มากมายหลายประเด็น และหลายข้อแตกต่างกันไป ผู้วิจัยได้รวบรวมและสรุปที่ใกล้เคียงที่สุด และจัดอยู่เรื่องเดียวกัน ดังแสดงให้เห็นในตารางนี้แล้ว ซึ่งผู้วิจัยจะได้แยกวิจารณ์เป็นข้อ ๆ ไปคือ

- ผู้สอนขาดประสบการณ์ในการถ่ายทอดวิชา (อันดับที่ 1)

นักศึกษาจำนวน 36.52% มีความเห็นว่า ผู้สอนส่วนใหญ่แม้จะมีความรู้ แต่มักจะมีเนื้อหาการถ่ายทอดความรู้ หรือนัยหนึ่งยังขาดประสบการณ์การสอนนั่นเอง ซึ่งทั้งนี้คงจะพอสรุปได้ว่า สถาบันเป็นสถาบันใหม่ ซึ่งมีอาจารย์ใหม่ ๆ มากมาย ซึ่งแน่นอน ประสบการณ์ในการถ่ายทอดวิชาย่อมจะมีน้อย แต่คิดว่าในอนาคตอันใกล้นี้ เนื้อหาอันนี้จะได้รับการคลี่คลายไป

- ควรปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรและเนื้อหาวิชา (อันดับที่ 2)

นักศึกษาจำนวน 32 คน (26.23%) มีความเห็นเหมือนกันว่า สถาบันควรจะได้มีการปรับปรุงแก้ไขเปลี่ยนแปลงหลักสูตร และเนื้อหาวิชาให้ดีขึ้น ทั้งนี้คงเป็นเพราะหลักสูตรนี้เป็นหลักสูตรเก่าที่เริ่มเปิดสถาบันมาด้วยความรีบเร่ง อาจจะขาดบางสิ่งบางอย่างไป และความเหมาะสม

ตารางที่ 25 แสดงจำนวน เปอร์เซ็นต์และอันดับของข้อแสดงความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ/วิจารณ์ของนักศึกษาทั้งสองคณะ

(จำนวนนักศึกษาทั้งหมด 122 คน)

เรื่องที่เสนอความคิดเห็น, วิจารณ์ และแนะนำ	ผลิตฯ(90)		ธุรกิจฯ(32)		ทั้งหมด(122)		อันดับ ที่
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	
- ผู้สอนขาดประสบการณ์ในการถ่ายทอด วิชา	31	34.44	16	50.00	47	38.52	1
- ควรปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรและเนื้อหา	24	26.67	8	25.00	32	26.23	2
- สถาบันขาดอุปกรณ์การเรียนการสอน ตำรา	24	26.67	4	12.50	28	22.95	3
- ห้องสมุดต้องปรับปรุงแก้ไข	14	15.56	8	25.00	22	18.03	4
- การบริหารงานค้ำยกิจการนักศึกษา	14	15.56	5	15.63	19	15.57	5
- หอพักขาดมาตรฐานและระเบียบ	11	12.22	3	9.38	14	11.48	6
- ภาควิชาไม่ส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษา เท่าที่ควร	12	13.33	2	6.25	14	11.48	6
- ภาควิชาเกิดการแตกแยกกันภายใน	10	11.11	-	-	10	8.20	8
- ผู้สอนไม่ให้ความยุติธรรมในการให้ คะแนน	2	2.22	7	21.88	9	7.38	9
- ควรเพิ่มการปฏิบัติ/ทัศนศึกษาในการ เรียน	6	6.67	3	9.38	9	7.38	9
- นักศึกษาขาดเสรีภาพในการแสดง ความคิดเห็นต่อผู้สอน	7	7.78	1	3.13	8	6.56	11
- นักศึกษา/อาจารย์/อาจารย์ที่ปรึกษา ขาดความเป็นกันเอง	8	8.89	-	-	8	6.56	11
- การดำเนินงานขององค์กร/ชมรม ของนักศึกษาต้องแก้ไข	4	4.45	3	9.38	7	5.74	13
- ควรมีการอบรมหลักการสอนแก่ อาจารย์ในสถาบัน	4	4.45	3	9.38	7	5.74	13

ตารางที่ 25 (ต่อ)

เรื่องที่เสนอความคิดเห็น,วิจารณ์ และแนะนำ	ผลิตฯ(90)		ธุรกิจฯ(32)		ทั้งหมด(122)		อันดับ ที่
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	
- มีการทุจริตในท้องสอมาก	5	5.56	1	3.13	6	4.92	14
- การปฏิบัติงานฟาร์มควรเน้นด้านวิชาการ การควย	5	5.56	-	-	5	4.10	15
- ควรมีการปรับปรุงการทำงานของ แผนกทะเบียน	3	3.33	1	3.13	4	3.28	16
- ควรเพิ่มการประชาสัมพันธ์และ บริการประชาสัมพันธ์ของสถาบันมาก ขึ้น	2	2.22	1	3.13	3	2.46	17

สม บางอย่างยังไม่เหมาะสมกับสภาพการศึกษาของนักศึกษาของสถาบันนี้ในปัจจุบัน และสมควรจะ
ได้ริเริ่มปรับปรุงให้ทันสมัยและเข้ากับภาวะวิชาการปัจจุบันให้ทันที่

- สถาบันขาดอุปกรณ์การเรียน/การสอน/ตำรา (อันดับที่ 3)

นักศึกษาจำนวน 22.95% ออกความเห็นเห็นว่า สถาบันยังขาดแคลนในคานอุปกรณ์การ
ส เครื่องไม้ เครื่องมือ โดยเฉพาะภาคปฏิบัติ นอกจากนี้ตำราต่าง ๆ ยังมีไม่เพียงพอ ปัญหานี้ก็
คงเป็นเพราะสถาบันยังใหม่ ย่อมได้รับงบประมาณอยู่ในขอบเขตจำกัด ซึ่งในโอกาสต่อไปควรจะ
ได้พิจารณาในเรื่องนี้ สำหรับตำราขาดแคลนนั้น ควรจะได้มีการส่งเสริมให้คณาจารย์แต่งตำรา
เผยแพร่เพิ่มเติม นอกจากนี้อาจจะหาแหล่งตำราจากที่อื่นมาเสริมสภาวะอันนี้ในระยะแรกไปก่อน

- ห้องสมุดต้องปรับปรุงแก้ไข (อันดับที่ 4)

18.03% ของนักศึกษาลงความเห็นเห็นว่า ห้องสมุดควรจะได้มีการแก้ไข ตั้งแต่เพิ่ม
จำนวนของหนังสือ, ตำราค้นคว้า, เอกสารวิชาการ และจำนวนของบุคคลากรของห้องสมุดก็ไม่มี
เพียงพอจะซึ่งปัญหานี้สมควรจะได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน

- การบริการงานด้านกิจการนักศึกษาต้องแก้ไข (อันดับที่ 5)

นักศึกษาจำนวน 19 คน (15.57%) แสดงความเห็นว่างานด้านกิจการนักศึกษาซึ่ง

รวมไปถึงงานสวัสดิการด้านต่าง ๆ ตลอดจนงานกิจกรรมนักศึกษา ควรจะได้รับการปรับปรุงแก้ไข จากสถาบันและผู้บริหาร เพราะสิ่งนี้จะเป็นส่วนหนึ่งในการจะเสริมฐานการเรียนรู้การสอนและการ การเป็นบัณฑิตที่สมบูรณ์ของนักศึกษา และขวัญ กำลังใจของนักศึกษาด้วย

- หอพักขาดมาตรฐานและระเบียบ (อันดับที่ 6)

11.48% ของนักศึกษาให้ข้อเสนอเกี่ยวกับหอพักว่า ไม่มีมาตรฐานดีพอ กับนักศึกษาระดับปริญญาตรี และหอพักขาดระเบียบ ทำให้ผู้เช่าอยู่ในหอพักเกิดการวุ่นวายไม่มีวินัย ทำให้นักศึกษาผู้อื่นเดือดร้อน เช่น เมตสุราเข้าหอพัก, เล่นการพนัน, ส่งเสียงรบกวนผู้อื่น ฯลฯ

- อาจารย์ไม่ส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษาเท่าที่ควร (อันดับที่ 6)

นักศึกษาจำนวน 11.48% ให้ความเห็นว่า อาจารย์ยังไม่ได้ให้การสนับสนุนกิจกรรมต่าง ๆ ของนักศึกษาเท่าที่ควร ซึ่งทำให้เกิดช่องว่างระหว่างอาจารย์กับนักศึกษายังมีอยู่ ซึ่งอาจารย์ควรจะได้ให้การสนใจและสนับสนุนในเรื่องของกิจกรรมนักศึกษามากยิ่งขึ้น

- อาจารย์เกิดการแตกแยกกันภายใน (อันดับที่ 8)

8.20% ของนักศึกษาวิจารณ์ถึงความแตกแยกของอาจารย์, ขาดความสามัคคี, แบ่งพรรคแบ่งพวก ซึ่งบางครั้งมีผลสะท้อนไปถึงการเรียนการสอนของนักศึกษาด้วย ซึ่งภาพพจน์อันนี้ควรจะได้รับการแก้ไขหรือหาทางออกด้วย

- ผู้สอนไม่ให้ความยุติธรรมในการให้คะแนน (อันดับที่ 9)

นักศึกษาแสดงความคิดเห็นในเรื่องนี้จำนวน 7.38% ว่า ผู้สอนบางท่านลำเอียงในการให้คะแนนวิชาที่สอบ และไม่ยุติธรรมในตำราให้เกรด ทั้งนี้อาจจะเห็นแก่ความสนิทและความใกล้ชิดส่วนตัวเป็นสาเหตุ ซึ่งผู้สอนควรจะได้อยู่บนความยุติธรรม เกี่ยวกับเรื่องนี้ มิเช่นนั้นนักศึกษาจะเสียใจและหมดกำลังใจในการศึกษาเล่าเรียน และทัศนคติที่ไม่ดีต่อสังคม

- ควรเพิ่มการปฏิบัติ/ ทัศนศึกษาในการเรียน (อันดับที่ 9)

7.38% ของนักศึกษาให้ความเห็นว่า การเรียนการสอนของหลักสูตรปัจจุบันนั้น ควรจะได้มีการเพิ่มการปฏิบัติจริงและออกทัศนศึกษาให้มากยิ่งขึ้น ทั้งนี้เพื่อเพิ่มทักษะแก่นักศึกษา เพราะมีเช่นนั้นนักศึกษาจะขาดทักษะที่แท้จริง และไม่ตรงเป้าหมายตามวัตถุประสงค์ของสถาบัน

และหลักสูตรอย่างแท้จริง

- นักศึกษาชาวต่างชาติในการแสดงความคิดเห็นต่อผู้สอน (อันดับที่ 11)

นักศึกษาได้ออกความคิดเห็นในเรื่องนี้ 6.56% โดยพิจารณาว่า นักศึกษาชาวโอกาสในการแสดงความคิดเห็น ทั้งนี้บางครั้งผู้สอนไม่เปิดโอกาสและจำกัดขอบเขตของการแสดงออกความคิดเห็นเกี่ยวกับวิชาที่ผู้สอนสอนอยู่ ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าเป็นการดีถ้าหากผู้สอนจะได้เปิดโอกาสให้นักศึกษาใช้ความคิดอย่างอิสระในการออกความเห็นเกี่ยวกับวิชาที่สอนไป ทั้งนี้จะทำให้ผู้สอนได้ข้อ มูลบางอย่างที่น่าจะเป็นประโยชน์ในการสอน และยังเป็นการประเมินผลการสอนของผู้สอนไปให้ตัวอีกด้วย ซึ่งคิดที่น่าจะเป็นผลดีมากกว่าผลเสีย

- นักศึกษา/คณาจารย์/อาจารย์ที่ปรึกษาชาวอเมริกันนักวิจัยเอง (อันดับที่ 11)

6.56% ของนักศึกษาแสดงความคิดเห็นว่า นักศึกษาชาวความสัมพันธ์และทางเงิน และขอความเป็นกันเองต่อ คณาจารย์และอาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งทำให้นักศึกษาขาดการอบอุ่นในการที่ศึกษาเล่าเรียน และเกิดความไม่มั่นใจถ้าหากมีปัญหาและอุปสรรคอะไรขึ้นมา ว่าตัวเองจะต้องพึ่งใคร ซึ่งในเรื่องนั้นนโยบายของคณะที่รับผิดชอบนักศึกษา ควรจะได้หาวิธีการแก้ไขปัญหานี้ซึ่งไม่ยากนัก

- การดำเนินงานขององค์การ/ชมรมของนักศึกษาต้องแก้ไข (อันดับที่ 13)

นักศึกษาได้ให้ข้อคิดเห็นในเรื่องนี้ 5.74% ว่า องค์การนักศึกษาคงจะจัดการบริหารงานดีกว่านี้ และควรจะได้มีบทบาทช่วยเหลือนักศึกษามากกว่าที่เป็นอยู่ ชมรมต่าง ๆ ก็ควรที่จะได้มีกิจกรรมเป็นกิจลักษณะแน่นอนและมีคุณภาพ

- ควรมีการอบรมหลักการสอนแก่คณาจารย์ในสถาบัน (อันดับที่ 13)

นักศึกษาให้ความเห็นในเรื่องนี้ 5.74% สืบเนื่องมาจากบรรดาคณาจารย์ส่วนใหญ่ (อันดับที่ 1, 38.52%) ขาดประสบการณ์ในการถ่ายทอดวิชา ซึ่งอาจจะรวมไปถึงไม่รู้ถึงหลักวิธีการสอนที่จะสร้างความเข้าใจ ในเนื้อหาวิชาที่สอนให้กับนักศึกษาได้ จึงสมควรที่จะจัดให้มีการอบรมหลัก/วิธีการสอนที่ถูกต้องตามหลักวิธี ซึ่งอาจจะช่วยผ่อนคลายปัญหาการถ่ายทอดวิชาให้กับนักศึกษาได้เป็นอย่างมาก

สรุปผลการวิจัย

(Conclusion)

ผลการวิจัยสรุปผลได้ดังต่อไปนี้

1. ประวัตินักศึกษา

- 1.1 นักศึกษาที่ร่วบตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้จำนวน 122 คน จากจำนวน นักศึกษาปีสุดท้ายทั้งหมด 164 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 74.39
- 1.2 นักศึกษาที่ร่วมในการศึกษาวิจัยส่วนมากจะมีช่วงอายุระหว่าง 20-25 ปี ซึ่งคิด เป็นร้อยละ 68.85 และช่วงอายุมากกว่า 40 ปี มีน้อยที่สุดคือ 1.64% เท่านั้น
- 1.3 พบว่านักศึกษาร้อยละ 70 นิยมอยู่หอพัก (52% เติมเรียน)
- 1.4 นักศึกษาส่วนใหญ่ (23.77%) นิยมที่จะออกไปประกอบอาชีพเป็นอาจารย์และ/ หรือครู เกษตรมากกว่าอาชีพสาขาอื่น ๆ และมีส่วนน้อยที่สุด (9.84%) ที่คิดว่า จะเรียนต่อในระดับบัณฑิตวิทยาลัย (ปริญญาโท-เอก)

2. การสอนและวิชาที่สอนในหลักสูตรขณะนี้ในสถาบัน

จากการศึกษาพบว่า หัตถ์คติของนักศึกษาทั้งสองขณะนั้นว่า การสอนและวิชาที่สอนใน หลักสูตรนั้นอยู่ระดับ ปานกลาง

3. เกี่ยวกับผู้สอน (ทั้งภาคบรรยายและปฏิบัติ)

จากการศึกษาในเรื่องนี้ นักศึกษามีหัตถ์คติในระดับ ปานกลาง เช่นกัน

4. เกี่ยวกับอาจารย์ที่ปรึกษา (Advisor)

นักศึกษามีหัตถ์คติเกี่ยวกับอาจารย์ที่ปรึกษาของนักศึกษานั้น อยู่ในระดับ ปานกลาง อีกเช่นกัน

5. เกี่ยวกับตำรา, หนังสือ, และอุปกรณ์การเรียนอื่น ๆ

ผลการศึกษาในเรื่องนี้ นักศึกษามีหัตถ์คติในเรื่องนี้อย่างชัดเจนว่ามีระดับ ต่ำ

6. ความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน (คณาจารย์-นักศึกษา)

จากการศึกษาพบว่า นักศึกษามีทัศนคติว่า ความสัมพันธ์ทั้งสองฝ่ายอยู่ในระดับ ปานกลาง เท่านั้น

7. วิชาที่เรียนแล้วมีข้อพรและข้อสรรคมากที่สุด

ก. นักศึกษาศาสาช่าพีซไร่นั้น มีอยู่ 14 วิชาและอันดับที่ 1 คือวิชา ศท.308 พันธุศาสตร์ประยุกต์ (ดูรายละเอียดในตารางที่ 10)

ข. นักศึกษาศาสาช่าพีซสวนประคับนั้นมีอยู่ 7 วิชา และอันดับที่ 1 คือวิชา ศท.308 พันธุศาสตร์ประยุกต์ เช่นกัน (ดูรายละเอียดในตารางที่ 11)

ค. นักศึกษาศาสาช่าพีซผักมีอยู่ 7 วิชา และอันดับที่ 1 คือวิชา พท.421 การป้องกันและกำจัดโรคพืช (ดูรายละเอียดในตารางที่ 12)

ง. นักศึกษาศาสาช่าสัตวปึกมีอยู่ 10 วิชา และอันดับที่ 1 ได้แก่วิชา พส.424 เทคโนโลยีผลิตภณัฑ์สัตวปึก (ดูรายละเอียดในตารางที่ 13)

จ. นักศึกษาศาสาช่าบริหารธุรกิจการเกษตรมีอยู่ 20 วิชา และอันดับที่ 1 คือวิชา ธก.413 การเงินธุรกิจการเกษตร (ดูรายละเอียดในตารางที่ 14)

8. วิชาที่เรียนแล้วนักศึกษาคิดว่ามีประโยชน์มากที่สุด

ก. นักศึกษาศาสาช่าพีซไร่คิดว่ามี 12 วิชา และที่มีประโยชน์อันดับที่ 1 ได้แก่วิชา พท.421 การป้องกันและกำจัดโรคพืช (ดูรายละเอียดในตารางที่ 15)

ข. นักศึกษาศาสาช่าพีซสวนประคับนั้น ให้ความเห็นเพียง 4 วิชา และวิชา พท.552-553-554 พีซสวนเฉพาะ (กล้วยไม้)นั้นอันดับที่ 1 (ดูรายละเอียดในตารางที่ 16)

ค. นักศึกษาศาสาช่าพีซผักนั้นมึคิดว่ามี 6 วิชา และอันดับที่ 1 คือวิชา พท.420 การป้องกันและกำจัดศัตรูพืช (ดูรายละเอียดในตารางที่ 17)

ง. นักศึกษาศาสาช่าสัตวปึกนั้นมี 5 วิชาและวิชา พส.320 การจัดการฟาร์มสัตวปึกมาเป็นอันดับที่ 1 (ดูรายละเอียดในตารางที่ 18)

จ. นักศึกษาศาสาช่าบริหารธุรกิจ มี 9 วิชา และวิชา ธก.407 กฎหมายเกษตร มีประโยชน์มากที่สุดอันดับที่ 1 (ดูรายละเอียดในตารางที่ 19)

9. วิชาที่นักศึกษาคิดว่าเรียนแล้วไม่มีประโยชน์/สมควรที่จะแก้ไข

ก. นักศึกษาสาขาที่๕ ไรลงความเห็นว่ วิชา ศท.411 กระบวนการหลังเก็บเกี่ยว นั้น ไม่มีประโยชน์และสมควรที่จะแก้ไขมากเป็นอันดับที่ 1 (รายละเอียดในตารางที่ 20)

ข. นักศึกษาสาขาที่๕ ส่วนประคับ ออกความเห็นมา 3 วิชาเท่ากันคือ ศท.303 การปกครองและพัฒนาสังคมไทย, ศท.308 พันธุศาสตร์ประยุกต์, และ ศท.310 วัฒนการทางเศรษฐกิจ (รายละเอียดในตารางที่ 21)

ค. นักศึกษาสาขาที่๕ ด้กแสดงความเห็นมา 5 วิชา ซึ่งมีคะแนนเท่ากันหมดคือ ศท.306 สรีรวิทยาของพืชประยุกต์, ศท.308 พันธุศาสตร์ประยุกต์, ศท.411 กระบวนการหลังเก็บเกี่ยว, ทพ.421 การป้องกันและกำจัดโรคพืช, และ ทพ.472 การควบคุมสิ่งแวดล้อมในทางที่๕ ส่วน (รายละเอียดในตารางที่ 22)

ง. นักศึกษาสาขาสัตว์ปีก แสดงความคิดเห็นว่ วิชา ศท.301 วัฒนการทางเศรษฐกิจ ไม่มีประโยชน์/สมควรที่จะแก้ไขมากที่สุด นอกนั้นให้ดูรายละเอียดในตารางที่ 23

จ. นักศึกษาสาขาบริหารธุรกิจ ลงความเห็นถึง 16 วิชาและให้วิชา ศท.411 กระบวนการหลังเก็บเกี่ยวเป็นอันดับที่ 1 ของวิชาที่ไม่มีประโยชน์และสมควรแก้ไข

10. ข้อแสดงความคิดเห็น/เสนอแนะ/วิจารณ์ของนักศึกษา

สรุปแล้วมีอยู่ประมาณ 17 หัวข้อเรื่องใหญ่ ๆ (ดูรายละเอียดในตารางที่ 25) แต่ที่สำคัญ นักศึกษาได้แสดงความคิดเห็น/วิจารณ์ในเรื่อง "ผู้สอนขาดประสบการณ์ในการถ่ายทอดวิชา" เป็นอันดับที่ 1 และ"ควรปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรและเนื้อหาวิชา" เป็นอันดับที่ 2 เป็นต้น

พิกษาวรณมฤค

ผู้ดำเนินงานวิจัยทั้งสอง ขอขอบพระคุณนักศึกษาปีสุดท้ายทั้ง 5 สาขาที่ให้ความร่วมมือในการวิจัยครั้งนี้ ซึ่งผู้วิจัยยอมรับว่าเป็นการยากลำบากที่จะคอมเมนต์สอตามกับผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นมาเพื่อเก็บข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ เนื่องจากการใช้ความคิดในการพิจารณาแต่ละเรื่อง แต่นักศึกษาที่ร่วมตอบแบบสอบถามงานวิจัยครั้งนี้ก็ได้ใช้เวลาและเพียรพยายามอย่างดีเยี่ยมให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่ดีที่สุดในที่สุด ซึ่งถือว่านักศึกษาทุกคนที่มีส่วนร่วมงานวิจัยครั้งนี้ได้มีส่วนพัฒนาสถาบันเทคโนโลยีการเกษตร แม่โจ้ ด้วย

ขอขอบคุณ คุณนงนุช พูลสวัสดิ์ และฝ่ายวิจัย ที่ให้การอนุเคราะห์จัดพิมพ์และเย็บเล่มงานวิจัยครั้งนี้เป็นที่เรียบร้อย และขอขอบพระคุณ คณะคณะผลิตภัณฑ์การเกษตร และคณะธุรกิจการเกษตร ที่ได้มีส่วนช่วยสนับสนุนด้านวัสดุและกำลังใจในการดำเนินงานวิจัยครั้งนี้

เทพ พงษ์พานิช

บัน เติง ศรีบัว เพื่อน

กันยายน 2524